

Universitäts- und Landesbibliothek Münster

Studien zur Geschichte des jüdischen Gottesdienstes

Elbogen, Ismar

Berlin, 1907

C. Anhang.

Digitale Sammlungen der Universitäts- und Landesbibliothek Münster

In den Digitalen Sammlungen bieten wir Ihnen Zugang zu digitalisierten Büchern und Zeitschriften aus dem historischen Bestand der Universitäts- und Landesbibliothek Münster sowie zu älterer Literatur und Sammlungen aus der Region Westfalen. Das Angebot an Einzelwerken und Sammlungen wird laufend erweitert.

<https://sammlungen.ulb.uni-muenster.de>

Nutzungsbedingungen

Dieses PDF-Dokument steht gemäß der im Portal angegebenen Lizenz kostenfrei zur Verfügung. Bei der Nutzung der Digitalisate bitten wir um eine vollständige Quellenangabe im Sinne guter wissenschaftlicher Praxis. Bitte beachten Sie außerdem unsere [Nutzungsgrundsätze](#) und die [Open-Digitization-Policy](#).

[urn:nbn:de:hbz:6:1-319471](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:6:1-319471)

C.

ANHANG.

Neue 'Aboda-Texte.

ANHANG I.

'Aboda שבעת ימים nach 5 Fragmenten.

- A. Genizah-Fragment aus der Bibliothek David Kaufmann's, jetzt im Besitz des Kgl. Ungarischen National-Museums in Budapest, Papier, 20 SS. Quadratschrift, unpunktiert, häufig unlesbar. Die 'Aboda auf S. 12 ff.
- B. Genizah-Fragment das. Papier, Grossquart, Quadratschrift, punktiert. 2 SS.
- C. Bodl. Ms. Heb. f 57 (2852) ff. 98a—99a.
- D. Bodl. Ms. Heb. e 77 (2851) fol. 2.
- E. Taylor-Schechter Collection in Cambridge. Abteilung H, Kasten 5, No. 6. 4 Blatt, Quadratschrift, vielfach mit Vokalzeichen.

Benutzt sind A und B nach Abschriften, die Herr stud. phil. Ignáz Gerstl in Budapest gütigst angefertigt hat, C, D und E nach Photographieen.

Die Zahlen in den Anmerkungen bedeuten die Stellen der Mischna Joma, Abweichungen vom Text der Mischna sind durch gesperrten Druck kenntlich gemacht, die Lesarten der Mischna werden in den Noten durch M bezeichnet, J bedeutet die Mischna des Palästinischen Talmud.

A.

S. 12.

שבעת ימים קודם ליום הכפורים מפרישין
 כהן גדול מביתו ללשכת פלהדרין
 ומתקינין לו כהן אחר תחתיו שמא
 יערע (sic) בו ססול. כל שבעת ימים
 5 הוא שוחט והוא זורק והוא מקטיר
 את הקטרת ומטיב את הנרות ומקריב את
 הראש ואת הרגל. מוסרים לו זקנים
 מוקני בית דין וקוראין לפניו סדר היום
 ומלמדים אתו סדר יום הכפורים
 10 ואומרים לו אישי כהן גדול קרא אתה
 בסף שמה שכח או שמא לא למד ערב
 יום הכפורים ושחרית מעמידין אותו
 בשער המזרח ומעבירין לפניו פרים ואילים
 וכבשים כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה
 15 ?? מזה מהן

לפניו בסדר 8 M. 7 I 3. 4 I 2. 1 Joma I 1.
 11 M. בשחרית 12 E. שכחת למדת 15 E
 וכדי שיהא מכיר איזה מקריב ראשון ואיזה מקריב
 אחרון כל שבעת הימים

S. 13.

לא היו מונעין ממנו מאכלות מסרוהו
 זקני בית דין לזקני כהונה והוליכוהו
 לעליית בית אבטינס והשביעוהו ונסטרו
 והלכו להם אומריין לו אישי כהן גדול
 5 אנו שלוחי בית דין ואתה שלוחינו
 ושליח בית דין ושליח צבור משביעין
 אנו עליך כמי ששיכן שמו בבית הוה
 שלא תשנה דבר מכל שאמרנו לך ושלא

העלוהו 2 M. 15. I 5. מאכל ומשתה 1 I 4.
 4 M. ואמרו 8 cf. j. Joma I 5
 und Tosefta I 8 p. 181, 2ff.

תחליף ותקריב ראשון אחרון ואחרון
10 ראשון ולא תקטיר מבחויך ותכניס לפנים
ולא תעשה כמעשה צדוקים
אלא ראשון ראשון ואחרון אחרון כמה
שהשבענוך ועברנו לפניך הוא פורש
ובוכה והן פורשין ובוכין אם היה
15 חכם דורש ואם לאו תלמידי חכמים
דורשין לפניו אם רגיל לקרות קורא
ואם לאו קוראים לפניו ובמה קוראים
לפניו באיוב ובעזרא ובדברי הימים ואם
עם הארץ הוא מסיחין לפניו סיחת מלי
20 סיחת חסידים הראשונים ערב יום . . .
. . . חשכה . . . היו מניחין . . .

14 I 6. 16 M ואם E. 20 I 4b. 21 E
הכפורים עם חשכה לא היו מניחין אותו לאכול הרבה.

S. 14.

כרי שלא ינום ולא יישן ולא
[יטמ]א ולא יפסל ולא תראינה עיניו שנה
[ותנן]מה בקש להתנמנם פרחי לוייה מכים
[לפניו] באצבע צרדה אומרין אישי כהן
5 [גדול] אישי כהן גדול אם ייי לא יבנה בית
[שוא] עמלו בוניו בו אם ייי לא ישמר עיר שוא
שקד שומר עמוד והפוך אחת על הרצפה
כדי שלא חבוא לידי פסול. מפני טהרת
ישראל תלויה בכך וכל אנשי ירושלם
10 היו מעטיקין כל הלילה חבורה בחבורה עד
שמגיע זמן שחיטה כיון שהגיע זמן שחיטה
בא לו לבית הטבילה פרסו לו סדין של בוץ
בינו לבין העם פשט ירד וטבל עלה ונסתפג
הביאו לו בגדי זהב ולבש קידש ידיו ורגליו
15 הביאו לו את הכבש התמיד ומשכו והוליכו
לבית המטבחיים והשקהו מים בכוס
של זהב ואף על פי שמבוקר מבערב
[מב]קריין אותו לאור האבוקות הביאו לו

8 I 7 so J, M כהונה 4 M ואומרים 4-7 cf. Tosefta
19 p. 181, 10 ff. 7 M והפג 7-8 Tos. ibid., b. Joma
19b. 8 סול, soweit E. 12 III 2. 4. 14 M קידש
15-18 cf. Tamid III 3. 4. 18 III 4.

את הסכין קרצו ומירק אחר שחיטה על

20 ידו קבל את הדם וזרקו נכנס להקטיר [ידו קרצו]
את הקטורת ולהטיב את הנרות [ככתי']

קטרת של שחר J, M so 21

S. 15.

עיל קיט סימ ביב ביב בהיט א' הינ . . .

והקריב את הראש ואת האברין ואת

החבתים ואת היין לכבש ועלה לכבש

הושיט לו אף הסגן את ידו והעלהו עמו [על]

5 גבי המזבח נטל את האברין כסדרן

וסודרן על גבי מערכה. התחיל לנסך את

היין והלוי מדברים בשיר . . . והכהנים

חוקעים בחצוצרות הריעו תקעו והרי[עו]

העם על כל פרק ופרק תקיעה ועל כל

10 תקיעה השתחויה. זה סדר התמיד

לאחר שסיים את הכבש התמיד. הביאו

לבית הפרוה ובקדש היתה פרסו לו סדין

של בוץ בינו לבין העם קדש ידיו ורגליו

ופשט ירד ושכל עלה ונסתפג הביאו לו

15 בגדי לבן ולבש קידש ידיו ורגליו

הביאו לו סר ואיל [משלו?] ושני

שעירים לחטאת ואיל לעולה מנכסי

צבור ותרומת הלשכה ככ' בזאת יבא

אהרן וג'. וכ' ומאת עדת בני יש' וגו' משך

20 את הפר והעמידו בין האולם למזבח

ומשך את השעירים והעמידן בצפון

ואחר כך בא לו אצל סרו ופר היה עומד

בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו

למערב והכהן עומד במזרח ופניו במערב

1 cf. Ex. 30, 7. 2 III 4 M ולהקריב 2-10 Tamid
VII 3. 11 III 6 הביאוהו. 18 M וקדש 18f. Lev.
16, 8,5 und Sifra z. St. (ed. Weiss 80d). 22 III 8 J, M
ופרו. 24 M למערב.

S. 16.

[סומך שתי] ידיו עליו ומתורה וכך
היה אומר אנה השם חמאתי עויתי
משעתי לסניך אני וביתי אנה בשם
כפר נא על החטאי ועל העי'
5 ועל הסשי שחי שעי שמש' לסניך
אני ובי ככי בת' משי עבי
כי ביום הוזה וגי והכי והעי העי'
בעזי והמשי בהי בוי ששמי את הש'
המסורש שהי יוצא מפי כהי גדול
10 בקי הי' כי ומשי ונומי על סני ואי ברי שם
ככי מלי לעי ועי. אף הוא מת' לגי אי הש'
כני המי ואי להי תמי בא לו למורה
העורה בצסון המזבח הסגן מימינו
וראש בית אב משמאלו ושם שני שעירים
15 וקלפי היחה שם מרף בקלפי והעלה
שני גורלות אחר כחוב עליו של שם
ואחד כחוב עליו לעזאול אם של שם
עלה בימינו הסגן אומר לו אישי
כהן גדול הגבה ימינך ואם בשמאלו
20 עלה ראש בית אב אומר לו אישי
כהן גדול הגבה שמאלך ונתנן על
שני השעירים והעמיד אותם לסני. . .
פתח . . .

2 cf. Tosefta II 1, p. 188, 5ff., Sifra ibd.; zu אנה
והמשמשים בהיכל בזמן = 8. cf. j. Joma III 7 (40d).
הסגן M 17. לשם M 16. לצפון M 9 III 18. ששומעים
של שם עלה בשמאלו M 19. בימינו וראש בית אב משמאלו
21 M נתנו J נתנו M 21. 22 Lev. 16, 7—10 offenbar ist
hinter השעירים durch Homoioteleuton etwa folgendes
Stück ausgefallen ואומר להי חמאת והן ענין אחריו בשכמליו
ככי ולקח את שני השעירים.

S. 17.

אהרן על שני השעירים גורלות וג' . . .
 והקריב אהרן את השעיר א' עלה וגו' . . .
 ועשהו חטאת ושל עזאזל יעמירם . . .
 ככ' והשעיר א' על' וג' לשלח אתו המדברה
 לארץ גזירה למדבר שומם ככ' ונשא ה[שעיר]
 5 עליו את כל עונו וגו' קשר לשון של זוהרית
 בראש שעיר המשתלח העמידו כנגד בית שלוחו
 ולנשחט כנגד בית שחיטתו ואחר כן
 בא לו אצל פרו שניה סומך ש' י' ע' ומת'
 10 וכך ה' א' אנא השם חט' עו' שש' לס'
 א' ובי' אה' ע' קד' אנא השם כס' נא
 על ה' על העו' ועל המש' שח' שע'
 שפס' לס' א' ובי' אה' ע' קד' וג'
 שחטו וקבל במזרק את דמו נותנו למי שהוא
 15 ממרם בו על הרובד הרביעי שבהיכל כרי
 שלא יקרוש נטל אח המחתה ועלה לראש
 המזבח וחתה וירד והניחה על הרובד
 הרביעי שבעזרה. הוציאו לו את הכף
 ואת המחתה חפן מלא חסניו ונחן
 20 לחוך הכף ככ' ולקח
 מלא המחתה . . . למי גדלו והקטן . . .

4 ff. Lev. 16, 10, 22, Sifra zu 16, 10 (ibid. 81a). 6 IV 2.
 7 M ונותנו 8 M והעמידו 8 M כנגד שחיטתו 9 IV 3. 14 M
 18 V 1. 20 Lev. 16, 12.

S. 18.

. . . בימינו ואת הכף בשמאלו ומהלך
 [בהי]כל עד שמגיע לבין שתי הסרכות
 [המבדילות] בין הקדש ובין קדש הקדשים
 [וביני]הם אבוקה [אמה?] כיון שהגיע לבין
 5 שתי הסרכות החיצונה פרוסה מן הדרום
 [והסנ]ימית מהלכת מהלך ביניהן עד שמגיע
 לצפון הגיע לצפון הסך סניו לדרום
 [הסך] סניו עם הסרכת עד שמגיע לארון

1 M מהלך 6 M מן הצפון 7 M הוסף 8 M היה מהלך
 8 M עד שהוא 8 M לשמאלו

הגיע לארון נתן את המחטה בין שני
10 בדי [א]רון צבר את הקטורת וגי' על
גבי גחלים נחמלא הבית עשן יצא ובא
לו דרך בית כניסתו ומתפלל תפלה קצרה
בבית החיצון ולא היה [מאר]יך בתפלתו
כדי [שלא] להבעית את י[שראל] וכך
15 היה [מ]תפלל יהי [ר]צון [מלפניך]
שתהא השנה [הזאת] שנת ש . . . [ולא]
תכנס לפי [ת]פלת עוברי [דרכים] . . . כך
[יצא] ונטל את [הרם] ממי שהוא
ממרים בו ניכנס [למקום שנכנס] ועמד
20 במקום שעמד . . . [הוזה א'] למעלה

ברוך 12 M. ונחמלא כל 11 M. הבדים 10 M. נותן 9 M.
14 ff. cf. b. Joma 53 b j. ibd. V 8 (42 c). 18 V 3 M שהיה
20 M והוזה מכנו

S. 19.

שבע למטה ולא היה מתכוין לא
למעלה ולא למטה אלא כמצפ[ו]ן . . .
מונה אחת אחת ואחת אחת ושח[ו]ים א'
וגי' א' ודי' א' והי' א' ווי' אחת ושבע [יצא]
5 והניחו על כאן הוזה שבהיכל הביא[ו]
[לו] את השעיר שחטו וקבל במו[ר]ק[ו]
[את דמו]ן ככ' ושחט את שעיר החטאת
[אשר לעם] והביא א' דמו אל גי' ונכנס
[במקום שנכנס] ועמד במקום שעמד
10 [והוזה ממנו] אחת למעלה ושבע למטה
ולא מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה
אלא כמצליף ו[כך] היה מונה אחת א'
[ואי' כי] יצא והניחו על כאן השני שהיה
בהיכל הניחו דם הפר ונטל דם השעיר
15 והוזה ממנו על הכפרת [כנגד ארון מב]חוץ
[אחת למעלה ושבע למטה] ולא היה מתכוין
להוות לא . . . אלא כמצליף
[נטל דם] שעיר והניח [דם הפר]

ולא היה 11 M. 7 Lev. 16, 15. 6 V 4. מתכוין להוות 1 M.
14 l. vgl. b. Joma 56 b. הניח דם השעיר ונטל דם הפר l. 14
שכנגד הארון M. פרוכת l. 15

B.

S. 1.

וטהרו וקדשו מטמאות בני ישראל שירי הדם היה שופך על
יסוד מערבי של מזבח החיצון ושל מזבח החיצון היה שופך
ליסוד דרומי אלו ואלו מתערבין באמה ויוצאין לנחל קרון
ואחר כך בא לו אצל שעיר המשתלה
5 והתורה עליו אשמת קהילה
סופך שתי ידיו עליו נתורה וכך היה אומר
אנא השם חטאו ועוון ופשעו
לפניך עמך בית ישראל אנא השם כסר נא
על החטאים ועל העוונות ועל הפשעים
10 שחטאו ושעו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל ככתב בתורת
משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל
הטאתיכם לפני השם והכהנים והעם העומדים בעזרה
בזמן ששומעים את שם המפורש שהוא יוצא מפי כהן גדול כורעים
ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים כרוך שם כבוד מלכותו
15 לעולם ועד אף הוא מתכוין לגמור את השם
כנגד המברכים ואומר תטהרו וכך כתי' וסמך אהרן
את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתורה עליו את כל
עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
ויבין יעשיה' לי' אהילי מויעדי' הישוי' כי' איתים'

1 Lev. 16, 19. V 6 (= A S. 20 Z. 12). 4 VI 2. 6 so in J.;
cf. Tosefta IV 12 (p. 188, 11). 7 M בשם J השם. 11 M לאמור
Lev. 16, 30. 18 M כשהיו שומי' M היה כורי' 16—19 Lev. 16, 21 (16, 16
durch Homoioteleuton).

S. 2.

ונתן אתם על ראש השעיר ושלה ביד איש עתי
המדבר מסרו למי שמוליכו לארץ
גזרה למדבר שומם וכן כחוב ונשא השעיר עליו את כל
עונתם אל ארץ גזרה ושלה את השעיר במדבר עשר סוכות מירושל'
5 לצוק חשעים רים שבע ומחצה לכל מיל על כל סוכה וסוכה אומרים
לו הרי מוון הרי מים ומלוין אותו מסוכה לסוכה עד שמגיע
לצוק כיון שהגיע לצוק מה היה עושה חולק לשון
שְׁלֹזְהוּרִית חציו קשר בסלע וחציו קשרו בין

2 VI 3. 3 Lev. 16, 22. 4 VI 4b. 5 M צוק VI 6.

שתי קרניו ודוחפו לאחוריו בשתי ידיו מתגלגל ויורד ולא היה מגיע
10 להצי ההר עד שנעשה איברים איברים
ואומר כך ימחו עונות עמך בא וישב
עד שתחשך מה היה עושה כהן גדול לאחר
שמסר את השעיר המשתלח לעזאזל בא לו
אצל הסר ואצל שעיר הנשרפים קרען והוציא את אמוריהן ונתנם במגים
15 והקטירן על גבי המזבח קלען במקלעות והוציאן לבית השרפה
אומרין לו אישיי כהן גדול הגיע שעיר למדבר ומנין היו
יודעין שהגיע שעיר

18 VI 7 בא וישב לו תחת סוכה אחרונה 11 M. והוא מתגלגל 9 M
אמרו לו לכהן 16 VI 8 M 80 J.

C.

fol. 98a.

לנחל קדרון יצא לו אצל שעיר המשתלח
וסומך שתי ידיו
מסרו למי שמוליכו הכל כשרין להוליכו
עשר סוכות מירושלים לסוק תשעים
5 רים שבעה ומחצה לכל מיל על כל
סוכה וסוכה אומרין לו הרי מוון הרי מים
הגיע שעיר למדבר ועלה לראש ההר
וקשר לשון שלוהורית חציו קושר בסלע
וחציו בין קרניו דוחפו לאחוריו ומתגלגל
10 ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד
שנעשה איברים איברים ואומר כך
ימחו עונות עדה בא וישב לו תחת סוכה
האחרונה עד שתחשך. בא לו אצל
הפר ואצל שעיר הנשרפין קרען והוציא
15 את אימורהן ונתנן במגים להקטירן על
גבי המזבח

ש.היה מו' 3 VI 3 M. בא. VI 2 M. 1 V 6.
4 VI 4 b M. ועד צוק. 5 VI 5. 7 VI 6.
והוא מתג' M קשר בין שתי M. 9 חולק 8 M.
13 VI 7. 15 sic!

fol. 98b.

קלען במקלעו להוציאן לבית השריפה
ואומרין לו אישי כהן גדול הגיע שעיר
למדבר. דודכאות היו עושין ומניפין בסודרי
ויודעים שהגיע שעיר למדבר בא לו כהן
5 גדול לקראת אם רצה בבנדי בוץ ואם
לאו באצטלות לבן משלו חזן הכנסת נוטל
ספר התורה ונוחגו לראש הכנסת וראש
הכנסת נותנו לסגן והסגן נותנו לכהן גדול
וכהן גדול עומד וקורא אחרי מות ואך בעשור

2 VI 8 אמרו לו לכהן 3 so auch J u. Levy,
Nhbr. Wtb. I 892b. 4 VII 1. 5 M לקרות
עומד ומקבל 9 M קורא ואם לאו קורא 6 M רצה

10 ובעשר שבחומש הפיקורים קורא על פה
ומכרך עליה שמנה ברכות על התורה ועל
העבודה ועל הודאה ועל מחילת עון ועל
המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ושאר
תפילה הביאו לו בגדי זהב ולבש קידש
15 ידיו ורגליו יצא ועשה את עולתו ככ' ורחץ
את בשרו במים וגוי קירב עצמו לבית
הטבילה

14 VII 8 b. 15 Lev. 16, 24.

fol. 99a.

הטבילה קידש ידיו ורגליו הביאו לו בגדי
לבן ולבש נכנס להוציא את הכף ואת
המחתה שהכנים לפניו הביאו לו בגדי
זהב קידש ידיו ורגליו ופשט ירד
5 וטבל ועלה ונסתפג נכנס להקטיר
את הקטרת ולהטיב את הנרות
שלבין הערבים קידש ידיו ורגליו
ופשט הביאו לו בגדי עצמו ולבש
ומלוין אותו עד ביתו ויום טוב הוא
10 עשה לאוהביו שנכנס בשלום ויצא
בשלום חמש טבילות ועשרה
קידושין טובל בו ביום כולם בקדש
לבית הפרוה חוץ מין הראשונה שהיתה
על גבי שער המים מה נהדר
15 אין בשפתיו עולה במזבח אל עלה

1 VII 4 hier wesentlich gekürzt.
8 wohl versetzt, הביאו לו בגדי זהב gehört
vor נכנס Z. 5. 7 M vor ולהטיב 9 M היה.
10 M קדש מן בשלום מן הקדש 11 III 8.
12 M כהן גדול ומקדש 13 M חוץ מן
בלבד vgl. Tosefta I 20 (p. 182, 22 ff.)

D.

fol. 2a.

התורה ועל העבודה ועל ההודאה על מחילת העון
ועל המקדש ועל הכה' ועל ישרי' ועל ירושי' ושאר תפלה
אם בבגדי בוץ קורא קודש ידיו ורגליו ונפשט
ירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש
קודש ידיו ורגליו. יצא ועשה את אילו ואת איל העס.
5 ככ' ורחץ את בשרו במק' קד' ולי' א' בגי' ויצא וגוי' קדש ידיו
ורגליו פשט ירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי
לבן ולבש קדש ידיו ורגליו נכנס להוציא את הכף
ואת המחתה שהכניס בשחרית. ועוד בא לו לבית המ' 10
קדש ידיו ורגליו ופשט ירד וט' עלה ונסתפג. הביאו
לו בגדי זהב ולבש קדש ידיו ורגי' נכנס להקטיר את
הקטרת ולהיטיב את הנרי' שלבין הערבים. ועוד בא לו
לבית הטבילה. קדש ידיו ורגי' ופשט הביאו לו בגדי עצי'
ולבש. ומלוי' אתו עד ביתו. ויום טוב עושה לאוהביו
15 שנכנס בשלום ויצא בשלום. כיון שראוהו אחיו שנכ'
בשי' ויצא בשי' הכל מצפין לראות את יפיו. שלום שלום
אומר להם. היום נרצו עוונת עדה. חמש טבילות ועשי'
קדושים. טובל ומסתפיג בו כיום כולו בקודש בית
הפרוה. חוץ מן הראשנה שהיתה בחול על גבי שער
20 המים. מה נהדר כהן גדול כצאתו מן הקודש.

1 VII 1. 2 M הכהנים ירושי. הכהנים 3 VII 3 M פשט 6 Lev. 16, 24. VII 4.
12 M קטרת של בין הערבים 14 M היה עושה 15 M מן הקדש שלום
17 III 3 vgl. oben C fol. 99a, Z. 11 ff.

fol. 2b.

בהראותו בתוך העזרה. חסיק. אלף בית מולפה ויגיבון
טהנה. כאור בקוע באשנבו כבחור עומד על פרקו.
כן כהן גר' בצ' מן הק'. כגבור מנוצח בקרבנו. כדורש משיב
לב קהלו. כן. כהרס קשור בלולבו. כותיק משיב בכיח
5 ויעודו. כן. כויו מלאך בצורתו. כחתן מסואר בקפתו.
כן. כטל חיים במושבו. כיורה ומלקיש בעונתו. כן.
ככוכב הנוגה בורחתו. כלביא שואג מסיבכו. כן.
כמלך נאה בכסאו. כנחל נובע מחוותו. כן.
כשר נאה בממשלתו. כעוצם השמים לטהרתו.
10 כן. כפקיד אשר כל ברשותו. כציר נאמן בשליחותו.
כן. כקומת חמרה קומתו. כרופא טוען רטייתו. כן.
כשמש בתוך תקופתו. כתבנית ירח במליאתו. כן כי גר'
אשריך אהרן שוה כבודך. בניך וצאצריך (!) משרתים
לאל חי. גדולתך גדולה עד מאד. דרכי חיים שנמסרו
15 לך. הנחילוך מליחה ומחילה. ואתה מנפר על
עדת קדושך. זה הוא חלקך וכבודך. חסר ורחמי'
שנשאו לך. טהרת קרשיך. וניקוי יד'יך יד'ך מרצית
בינו לבין העם. כתוב לך סררי קרבן ללמד בפירוש
מנחה ונסך. מנחת פיך ברכה לעמך ניב שפתיך
20 תכפר עליהם שש אחת בנקוי ידירים. עונתיהם

E.

1. recto

להיות לכם וגי' ותמלך וגי'
כמו ברברי קדשך. ויגבה יי'
צבא' וגי' ב' המלך הקדוש
אתה בחרתנו.
סדר יום הכפורים.
אתה בראת. את העולם

verso

כולו ברוב שכל כוננתו בחסד
ורחמים: בחכמה והשכל ע
שמים עשיתה רקעת ארץ
בתכונה ובדעת. גם ממנה
5 אדם יצרתה וְצִאצְאוּ הרבית
כחול הים. דוד הנפילים מאסו
בך וגם אמרו לך סוד ממנו.
הראת אותם את רוב כעסך
ובמה שיחרסוך בס דנתם ותי'
10 ותכרר מהם שריד כמעט זה
נֹא שקראתו צדיק וך וישר
מצאציו (!) הוצאת זה אברהם
שאהבך בכל לבבו חיבתו
הודעת לכל באי חלד ולמאה
15 שנה נתתה לו סרי בטן. טרם

נוח

2. recto

יגדלו אתו נסיתה. באמרך אליו
העלהו עולה לפני. ידודון מלא'
מלאכך בראותם אותו נעקד
ובקומו לשחטו כלם צעקו כה
5 יהיה זרעך לאביו ברכתה ואם
זה נשחט ייִבן יהיה ברכה
לכן רצית למלטו מן האש ומן
המאכלת. נינו הצלת ממנו הוצי'
הוצאת יריד מבטן זה יעקב
10 שקראתו בכור נחת רוח מ
מבניו מצאת לכן כל שבראת

כנגדם בראתה סגולה הכדלת
מבני בניו זה לוי שהוא שלישי
לבטן עיניך שמת ביוצאי
15 ירכו זה אהרן ראש קדושך

verso

סירשתה לו באיזה יבא 4 הקדש
והודעתו מה יעשה לסניך
ביום הסליחה¹ בגדים כשלו
ומוסף ארבעה יתר מאחיו
5 קדשתו בקדושת שרפך כי
הוא מרצה עונות עמך ראש
עשיתו לצאצאי אב המון
וקצין לשרש זרעו שמות
שבמך על שתי כתפיו שמת
10 שבכניסתו לסניך יזכרו לטובה
תמורת כסרה לבניו הודעת
שיעשו לסניך ביוצא בו היו
עמך ישרא מומנין להם
אבות שלשה מראשי וארבעה
15 משרחי כהונה ומוליכין

3. recto

אותם ללשכת הסרוה שבעה
ימים קודם ליום הכיפורים
מסרישין כהן גדול מביתו
ללשכת פלהדרין ומתקנין

u. s. w. = A.

¹) Hier fehlt offenbar der Anfang der 2-Strophe.

ANHANG II.

Jose b. Jose? (oben S. 81).

Taylor-Schechter Collection in Cambridge, Abteilung H,
Kasten 6, No. 31.

(nach Photographie)

1 b

ולרגעי עתים: גאו
בריהי תהום ודגת קשקשת
רמש ובני רשף השריץ במי
שועל גם בארמת חלד
עש יצורים לרוב והעלה
ללב עשות אדם לרדות בכל
דמהו בצלם העטהו כבוד
והניחו בחופת יקר והורהו
ציו לכוח דיבק לו עור
מינו ולא זרה הסיתה זוחל

1 a

נאוה
ותנה תהלת לבשחקים חנה
סדר עבודה למיף
אספר גדולות עושה גדולות
שח ויסעל מעשיו לעולם ⁵
אימץ דוק לכס ותכל להדום
אור גילה ליום ואופל החביא
לנשף: בירר רקיע לעמוס פלגי מים
ויתרם הנים לנבך ולהרשיא
שיח ועשב ביהק עולם ¹⁰
במושלי יום ולילה היות לפקר ימים

ANHANG III.

Eleasar ha-Kalir (oben S. 82).

Bodl. MS. Heb. c. 12 (2739 D), fol. 13.
(nach Photographie).

בריות: אפנתח אדוגים באומר נאדגים ואין מלכך
גורר סיגים עד לא נכון כסאך מכוון

איהנו וא' אכתינו היה עם פיפיות שלוחי עמך וג' רשות.

אדמק בצהרים פתח. אשאלה שאילה ברתח.

ארשה ודבריי אפתח. אדני שפ' חפ'.

בחצי יום בחנינה. באחי שנית להננה.

ברשותקהלי לדבר ולהבינה. בישושים חכ' . . .

5 גמילת חסד אתחבטה. גנות כעת כל אחטא.

גדולה בתחן אשוטטה. גל עיניי ואב'.

דבריי במי ברשת מעם. דופי מאתי אל יארעם.

דוגלתי לחנן בער עם. דרכיה דרי גוי.

העמדתי בעני על מיודעי. התל אל יארעי.

10 המוסף בשמעיי. הקשוי לקי שוי.

ובאחי רעב וצמא. ובחצי יום למאר מצמא.

ולקחתרשות כל שעה אדמה. וצהרים אשיחה ואהמה]

[13b] ויות הרשות ידעי. וקיני אלופי ומיודעי.

וועה מחטאי ומשעי. וחלת' ואירי מח' די

15 חטאיי להתורות לא מאסת. חצי יום כי נכנסתי.

וחלות פניך ששתי. חטאתי אורי ועי לי כי.

טוב טעם במוסף אוסף. טול רשות בתוסף.

טוב מלפי להמף. טוב לי תורח פ' מא' די ו'

יה הבט רגל ייחופי. יום נפש עיופי.

20 יהי רצון שלא איענש במוספי. יהיו לרי א' פי

1 Hhl. 5, 2. 2 Ps. 51, 17. 4 Hi. 12, 12. 6 Ps. 119, 18. 8 Spr. 3, 17.
10 Ps. 5, 3. 12 Ps. 55, 18. 13 Ps. 55, 14. 14 Hi. 32, 6. 16 Ps. 32, 5.
18 Ps. 119, 72. 20 Ps. 19, 15.

- כנעני מדבך לשוננו. כן עמדתי לצורי להננו.
 כסרה להמציא פני צאנו. כי רגע באפו ח' ב'
 להפיק תחן לחשן. להלל פני אחרון וראשון.
 לתבוע חכמה בפירשון לאדם מערי לב...
 5 מינערותי ועד גדולתי. מתגדל בין חכמים הייתי.
 מרשות כל קהלתי. מכל מלמדיו הש'
 נוצבתי לחלוףך בעני נבכי להאריש במעני.
 נואמי ענני יי ענני. נוראות בצ' תע'
 ששתי בצהרים לחלוףך. סמכיני נא בתהלתך.
 10 ספרי נוראות מפעלותך. שפתי תפי' ופי יגי'...
 עתה מוסף היסקתי בשיחה. עונוי למענך סלחה.
 ענני כי עמך הסליחה. ערב ובקר וצי א'
 סיגע צהרים בחנני. פדני מקטב ישוד וענני.
 פן מכשול יעניני. פני אליו וחנני
 15 צגתי לחנן בעד צאן. צגים פנימי וחיצון.
 צעד מהם קצף ולצון. צום ויום רצון
 קמתי שנית למקרא. קחת רשות בחקירה.
 קול אומר קרא. קולי אל יי' אקרא
 רישע לא יחובר. רשות קחת סבר.
 20 ראויה בכל סבר. רחש לבי דבר
 שלוך לים עקשותי. שיננתי היצי קשתי.
 שמע תסלתי ורחישתי. שאילתי ובקשתי
 תסילת מוסף בהפציתו. תשעה ותרצה ריחו.
 תועה למוחלו ולסלחו. תפלה לעי' כי יעי' ולי יי'..
 25 אל הנותן מענה. אוהלך בצהרים אפנה.
 אנקתי כי תענה. אפתח שפי' ואעי'
 לי צורי וגואלי. להפיק תחן מלולי.
 לקחת רשות בעד קהלי. לב מהור צ' ב' לי
 עתירתי ברצונך הטיבה ענותי לא תבוה וארובכה.
 30 עיני אליך אסובכה. עשה עמי א' למ'
 ועק קולי אל תפסיד. זכיתי במזבח מיוסר בסיד.
 זכור לי כי תסעיד זאת תפלל אלי...

1 Vgl. Ps. 22, 16. 2 30, 6. 3 Spr. 16, 1. 5 Abot I 17.
 6 Ps. 119, 99. 8 II Kön. 18, 37. Ps. 65, 6. 10 Vgl. Ps. 66, 5. 51, 17.
 12 Ps. 130, 4. 55, 18. 13 Ps. 91, 6. 14 86, 16. 16 Jes. 58, 5.
 18 Jes. 40, 6. Ps. 3, 5. 20 Ps. 45, 2. 22 Est. 5, 7. 24 Ps. 102, 1.
 26 Hi. 32, 20. 28 Ps. 51, 12. 29 Ps. 22, 25. 30 Ps. 86, 17.
 32 Ps. 82, 6.

רוגז שמת כעב מכסה. ריננתי משה חוסה.
רשע אהב תכסה. רצון יריאיו יעשה
כנ' רצון יראיו יעשה. וג' יי שפתי תפתח.
לב טהור ברא לי ערב ובק' וצהי יהיו לר'

אוחילה לאל וג' סדרה.

5

אצחציה דבר גבורות. פועל קורא הדורות.
אעניד לו עטרוח. כי הוא עוטה אורות
אורי כשלמה עוטה. ושמים כיריעה נוטה.
אוזן לשירותיו אטה. ושפה לחירותיו אבטה.
10 אב' בשפה כרורה. באום יפה וברה.
אדר גדולה וגבורה. המוצנף בלבוש אורה.

2 Spr. 10, 12. Ps. 145, 19.

6 Zunz S. P. 432, 28. Jes. 41, 4. 7 Hi. 31, 36. Ps. 104, 2.

8 Ps. 104, 2. 9 Vgl. Ps. 78, 1. 2. 10 Hhl. 6, 10.

ANHANG IV.

Saadja Gaon (oben S. 83).

Bodl. Ms. Heb. e 37 (2710, 7 e), fol. 64 b ff.

(nach Photographie).

אוהילה לאל . . . ברוך אתה יי למדני חקיך
טוב אתה ומטיב למי חקיך

סדר עבודה

לר' מעדיה ז"ל.

ואין לנגדו תמונה.	אלהים יה מקדם.
מי כמוהו בכל אלים.	אפס זולתו ברא.
ותורה בראשיתם קנה.	אלים משרתיו או. (65 a)
ובה יסופון בלים.	אשר בה יחיו יצוריו.

ב

יסר וכונן בתבונה.	בלים ארץ ושמים. 5
והרקיע במים בדולים.	בקע אור מבלימה.
ובמקוה ימים החנה.	בדולים חשף מפני גיא.
הדשא כל גכולם.	בפרי ועשב מזריע

ג

לחמה וללבנה.	גבולים חק לכוכבי אור.
וחנינים גדולים.	גידל דגה ועוף. 10
לכל רומש למינה.	גדולים בהמות שדי.
להכרות מנהו דגלים.	גויה יצר בצלם.

ד

ועידנם בחופת גנה.	דגלים העלים באהבה.
וגורשו ממנה דלים.	דבר צום והמירו. (65 b)
ותאומים למו הקנה.	דלים בתשווקת עור. 15
וצעירם לא הכלים.	די עולה ערכו לאל.

2 Vgl. Jes. 45, 6. Exod. 15, 11. 3 Pr. 8, 22. Abot VI 10. 4 Lev. 18, 5. 5 Pr. 3, 19. 6 Hi. 26, 7. Vgl. Gen. I 3. 6. 7 Vgl. das. 10. 8 das. 12. 9 das. 16. 10 das. 21. 11 das. 24 f. 12 das. 26. 14 Gen. III. 15 das. IV 1. 2. 16 das. 3. 4.

ה

הכלים מסדר ברצחו: ואות בודויין נחכנה.
 הציק דור אנוש בים. כי יראו הוללים.
 הוללים דור עשירי בחמס. ושחת בלא אָמוּ צֵי.
 20 הגשימם ביום זעם. ומחה יקומם והעלים.

ו

והעלים תמים דורו. בסוכו בתיבה צפונה:
 ולקין ירחיו יצא. והכליל שי והשלים:
 והשלים חלד ממבול. באות קשת ענונה:
 ויפלג דור פלג: וכרת בם זלולים

ז

זלולים הפריח אב. (66 a) 25
 ואו הודיע שמך. והכיר עוך כבינה:
 זלים בסמינינו. לפותים כספס זלים:
 זכור לנו שבעתו. בעקד במורית שכינה:
 ולחיים העל חבלים: ולחיים העל חבלים:

ח

חבלים נסלו לתם. באהלי מקרא ומשנה:
 30 חתו בכסא רום. ורושפו צדיו חרולים:
 חרולים ודו בפתרום. ויפריכו שושנה:
 חצי עשרת פלחום: ותסך עם זו טלולים:

ט

טלולים בעב ומראה אש. וצרימו יקחו בשנה:
 טסו שלוים לתאָקם. ומנך עלי טלילים
 35 טללים נופפחם בחמר. כחחך עדות נאמנה:
 (66 b) טפי לוי בהרתה: למשכן ככורך יובלים:

י

יובלים להקיל ערה. במילואי כהונה:
 ירחצו יעטו יסוכו. ורם חקם ישלים:
 ישלים מעש מפלאוחם. בכפר אחת בשנה:
 40 ימים שבעה ישבו פתח. כמעשה ציר כלולים:

17 Vgl. Jes. 28, 24. Gen. IV 15. 18 Vgl. Gen. IV 26.
 19 ff. Gen. VI—VIII. 20 Ez. 22, 24. Gen. VII, 4.
 21 Gen. VI, 9. 24 Gen. X 25. Jes. 18, 5. 25 Gen.
 XVII 4. 26 Jes. 46, 6. 29 Gen. r. zu XXV, 27.
 30 Pr. XXIV 31. 31 Ex. I 13. 32 Ex. XV 16. 33 Ex.
 XIII 21. 34 das. XVI 13. 39 Ex. XXX 10. 40 Lev.
 VIII 38.

כ

כלולים יפילו גורל. למי העבודה נכונה:
 כעלותו יוצפן שכוע. שכלו והודו כופלים:
 כופלים עריו חכמיהם. ללמדו עבודה נכונה
 כל שבעה או יעשנה. למען ידגל לאוהלים

ככתוב

כאשר עשה ביום הזה צוה

י' לעשות לכפר עליכם:

45 לאוהלים ערב העשור. וְיִאָוֶהוּ זְבָחֵוּ בַמִּסְדְּרוֹנָה
 (67 a) לעטו ימעיטו ערב. לַהֲבֹנָן לַהֲיִלּוּלִים.
 להילולים ישביעוהו וקניו מתת קטרת היצונה.
 לקול בכות יפיגוהו. בכתובים ושיח משלים.

מ

משלים ישיחו קול. להקיצו משינה.
 50 מחצות קירמו אשמור דשן על תפוח מעלים.
 מעלים לראות השחר ציריהם לראש פנה.
 מפיסים ארבע עד לא זאת וגבר חלקו נוטלים.

נ

נוטלים להוליך משרה לשער המים תימנה.
 ניסתוסף וטובל שמה ואז המלבישים נוהלים.
 55 נוהלים לכסותו משובצים ויקדש בתפוגת צנה.
 נוהג טלה התמיר. שחטו וקבל דם אָלֵי
 ספלים תמך וורק (67 b) והקטיר והטיב ברנה.
 סודר נתחיו וחיבתיו וניסך וישרו סלולים
 סלולים ירוץ לסרוה וקדש וטבל ככראשונה
 60 סוּתֵי בַד עֵט וְקִידֵשׁ וְהַחֹדֶה בְּפָרֹוּ
 במקום עולים.

סומך שתי ידיו עליו ומתוודה וכך היה
 אומר: אנא השם הטאתי עויתי ששעתי
 לסניך אני וביתי: אנא השם כפר נא על
 החטאים על העונות על הפשעים
 שחטאתי שעויתי שמשעתי לסניך
 אני וביתי: ככ' בתורת משה עברך

41 Jes. 34, 17. 42 ff. Joma I 1 ff. 45 Ri III 23.
 50 Ps. 119, 148. 51 Ps. 118, 22. 55 Ex. XXVIII, 4.
 56 Vgl. Ri. 5, 25. 60 Gen. II 11.

כי ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אהכם מכל חטאתיכם
לפני השם:

(68 a) והכהנים והעם העומדים בעורה
בזמן ששומעים את השם המפורש
היוצא מפי כהן גדול בקדושה היו
כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם
ואומרים: ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד:
אף הוא מתכוון לגמור את השם
כנגד המברכים ואומר תטהרו: ם

עולים עמו שנים ולמצב שעירים פנה.
עירב גורלות והעלה לשם וגזירה על עוילים.
עוילים לכפר הכדילם וליי חטאת ענה.
(68 b) ערך שני בשעיר צוק ושנית בפרו
יודה פְעִלִים.

סומך שתי ידיו עליו וג' ובני אהרן עם קדושיך וג'
והכהנים והעם וג'
אף הוא מתכוון וג'

65 פעלים לשחטו וַיִּזֶל דם ונתנו למזרם ברנה.
פקד מחתה וחתה גחל וקידמוהו
בכלי קטרת פלילים.
פלילים עש ובא היכל מנגד
עדי צמונה.
פרו בין בדים מחתתו ועישן
ויכסו צללים.
69 צללים יסוהו צאת אהל ושם
הקציר תחנה.

62 Vgl. Hi XVI, 11. 69 Hi XL 22.

ANHANG V.

Meschullam b. Kalonymos. (Oben S. 86)

Cod. Hebr. 86 der Kgl. Hof- und Staats-Bibliothek in
München fol. 167 ff.

(Steinschneider, Die Handschriften etc. S. 24 f.).

אהג מפעלתיך אדיר במרומים	אשוחח נפלאותיך צור עולמים
אומרה תהילתיך קצת מעיצומים	ארברה גבורתיך בארש ניאומים
בעווןך נאורת אל אמונה	בשרם חצנתה גדורי מעונה
בוססה חבל על מכונה	ברוחך שופרו חוקים בחבונה
גאה דרכך בסעורה וסופה	גיה קראת להאיר עיפה ⁵
גנוזו למו לתעל ולתרופה	גללתו והוצפן לנוחלי צרופה
דיליתה בורל לתוך ממויות	דוד מקרה במים עליות
דברך קשבו והוקו בדוכיות	דמע בכך היוילו תחתיות
הניבה מגד גרש ירחים	הינצת ציה ציצי פרחים
הכינתה גן לגדולתיך שחים	הוחנטה למטיה דשאים ושיחים ¹⁰
והשוויתם יחד לעיתותם חלים	והארת נמזר אורים גדולים
וריבית צבאו עש וכסלים	והוקטן סהר במול אילים
זיו ובריה לכירת ימים	זרם השרצת שחים ושופים
זמנת איבוס למיסב אלופים	זבת השריצה צונה ואלפים
חוצב עמורים לרקוע בלימה	חי בשורך מלאכתך תמה ¹⁵
חשתה לברא יצור מאדמה	חשק עידונים מסך וטעימה
טפח הכנתה חלדו גבלתו מהדומך	טכס תבניתו הכנת בחותומך
טוב חכמת כמלאכי מרומיך	טוהר נשמחך ערכת ממרומך
יערתו לו עזר מגלמו	יה ראיתו גו בעולמו
ידע והבין שהיא מעצמו	ישן וננער והנה לעומו ²⁰
כל יקרה סוככתם לחפות	כוננת למו בעדן חופות
כובדו כשרים אילי תועפות	כוננת ברוע כבודם ליפות
לחיי נצחים (167 b) הייתם קיימו	לנשר ציוויך לו חכמו

1 Jes. 26, 4. Ps. 93, 5. 3 Ps. 93, 1. Deut. 32, 4. 4 Hi. 26, 13.
37, 18. Spr. 3, 19. 5 Nah. 1, 3. 6 Ps. 18, 31. 7 Hhl. 1, 13.
Ps. 104, 3. 9 Deut. 33, 14. 11 Hi. 38, 32. 12 Hi. 9, 8. 13 Ps.
50, 11. Hi. 26, 13. 40, 25. 29. 15 Spr. 9, 1. Hi. 26, 7. 16 Gen. 2, 7.
17 ff. Gen. r. s. 8. 20 Gen. 2, 21-23. 22 Num. 23, 22. 23 Deut. 32, 29.

לעיטת המות איוו ויטעמו
 25 מגן אלקים גורשו פותים
 מעמק יה לשרך כבני רפתים
 נעדרה מלדת כפיל לתוגה
 נפתה ופוחה בעצב להתמוגגה
 שריגים שולחו נוקד ואיכר
 30 שגיא שעתה להביא ממכוכר
 עז בגיבוה ושיחת רחמיו
 ענשתו לנוע ולגוד באשמוי
 פריצי שלישים החילו למעול
 פרצת בעדם גדר מלנעול
 35 צצו פועלי און און (sic!) ומרמה
 צירי ארובות פתחת לגושמה
 קפאו גייתם הומים
 קינים עשה להחבא מועומים
 רציו תשורה לפניך העלה
 40 רם נשבעתה מעשות כלה
 שלו בוגדים ויוועדו למורדה
 שחקת למו כפצחה נרדה
 תעתעו יצורים אחרי הכלים
 תאמר (sic!) הפרחת בתוך חרולים
 45 תרגלת ידיר להעמיר נשייה
 תומכו אשוריו במעגלותיך יה
 שוחת עולם צדקו כנתעורר
 שיוע אליך שיכנו מהתחורר
 רצית ארון לבחנו בו
 50 רכך יחידך הנעוו אהבו
 קירם והשכים ולקח כנוהר
 קרבן העליהו במור ההר
 צאור פשוט וחרב נחוצה
 צבאות נינימו כהצחנם כשמצה
 55 פרי הדר עישרתו לצפירה

לכן נמשל כבהמות נדמו
 מעיקשי גא להרוש כמיתים
 מאכלם בועם ולעפר שפוחים
 נמצון ודרדר להצמיח בערוגה
 נחש בגחון בלי פוגה
 ששו ויקריבו למלך אשכר
 סיג נוכל אל שעות נתכר
 ערף נקי ושפך דמיו
 עת החודה התויתו רישומיו
 פסילים המליכו ויפרקו עול
 פשט רחב לבלעם כשאול
 צרחו סור ידינו רמה
 צול הבקעת מהשאיר נשמה
 קלטת מהם צדיק חמים
 קולעה אנייתן מימים ימים
 ר[צית] ניהוהו ושועו עלה
 רעננתו למלאות תבל כולו
 (168a) שכנם שית בשחק להאגדה
 שערחם כנפץ וחכילתם נפרדה
 תעו ממסלול ושגו כאילים
 תרופה לנמחצים צרי לנדגלים

חכנת עמודיה מהתמגג חושיה
 חועים הסלילו בדרך תחיה
 שאף מעבר ואחרין נגדר
 שעשועו הגועתו ולא הוערר
 ראות סרעפו וצירוף לבו
 רציהו לפני שיי להקריבו
 קפץ כוריו ולא איחר
 קח מאכלת חש ויומרה
 צעקו אראלים מר חוצה
 צדקם תפן וכופר נמצא
 פרצו חקקתו כנסאך למערה

24 Ps. 49, 21. 26 Ps. 22, 16. 29 Ps. 72, 10. 30 Mal. 1, 14.
 32 Gen. 4, 12. 33 Gen. 27, 40. 34 Koh. 10, 8. Jes. 5, 14. 35 Deut.
 32, 27. 36 Gen. 7, 11. 37 das. 6, 14. 39 I Sam. 9, 7. 42 Ps. 2, 4.
 Gen. 11, 7. 43 Vgl. Jer. 10, 15. 44 Hi. 3, 18. 45 Ps. 75, 4.
 46 Ps. 17, 5. 48 Vgl. Gen. 15, 2. 50 das. 22, 2. 52 das. 22, 10.
 53 Jes. 38, 7.

פניו שם לך להוד תפארה
 עוטר מאחים עמוד בהיכלך
 עמוס בכתף אפיריון כלולך
 סולת וכמעשר ממעשר הורם
 שים באפך קמורת תמורם
 נחת שולחנך (268b) ארות במצער
 נכוננו מנותיו כמשמרו לעד
 משרת כמלאך ברעד וחילה
 מלובב אוריך שמו לנדגלה
 להתחטא בדמים טבול ננצר
 לפני כפור בלשכה יתנצר
 ככתו בדברי קדש' כאשר עשית (sic) ביום הזה צווה ה' לכפר עליכם כו'
 כי תמורת דם מים
 כיון זריקה והקטרה לשמים
 ישננו בו סדר עבודת היום
 יבוננהו מהחליף חוק היום
 מהורים יציגוהו בשער מורה
 טעם להתרגל כם מהמרח
 חשכה מררם מקרה מהרגילו
 חפינת קמורת בעלייה להשכילו
 וכל והוהר אומר מלהמירה
 זה כחושר ואלה מהיסגירה
 ויופג במדרש וכתבי תעודה
 (169a) והעיר כתהום שנתו לנדרה
 הוקמו מחצות אפר לנערה
 התקינו מורים בהרף מהשכרה
 דברת הרמה ראשון שבם
 דובר השיני להעלות חובם
 גורלה לתמוך כולה יחדשו
 גבר חלם וחוסן יוגרשו
 בתרים ופדרים העל למרובעי
 במועז לאייליני ולאמץ ורועי
 אפסו מרצך ואיך אצמדקה (sic!)
 ארמנך ליישב לכונני בצרקה ככתו
 אמן מחצצים שארו לבקר
 פרחי בדיו כמורות שפרה
 עלית שלישי לשירות אוהלך
 עדות דתך להרות לקהלך
 סלסול להתקדש נצר עמרם
 60 סגל לברך בשמך צורם
 ניהומים להפליל ולהרגיש וועד
 נאמנת בריחך לו עדי עד
 מלבושו כבוד מעטוהו תהילה
 משוח מחבירו בשמו גילה
 65 למלא ידו שבעה נעצר
 לדרות כמו כן יועצר
 כל שבעה יחטאוהו במים
 כהון יסדר ביום פעמים
 יורוהו ישישים מיום ליום
 70 יאלפוהו עבור ביראה לאיום
 מפל לעשר אור כהורח
 טיב זכחים לפניו לארה
 חשיכה ימעישו ציד מאכלו
 חכמי מטיהו יווגו לו
 75 זרווהו והשביעהו בשם מרא
 זילת דמעה עינם נגרה
 ויעוורוהו משררים מני צררה
 ועל רצפה יהפך לקורה
 העסקוהו לעוררה עד האורה
 80 הרים בפס דשן הבערה
 דת הפייסות ארבע קצבם
 דשון פנימי מנרת זהבם
 גם לקמורת פיים ישלשו
 גומלם ברכות לבל יוחלשו
 85 בתערובות יבאו לפים הרביעי
 ברגש הלונם לרצותך רועי
 אווי דבריך יפסה מדקה
 אחילה לישעך לובש צדקה
 אמר שמר אתא בקר

58 Num. 7, 9. 59 Num. 18, 26. 60 Deut. 83, 10. 65 Lev. 8, 33.
 66 ff. Joma I. 71 II Sam. 23, 4. 76 Thr. 3, 49. 78 Rut 1, 19.
 79 Est. 6. 1. 86 Ps. 55, 15. 89, 22. 89 Jes. 22, 12.

90 אצילי שבמו ליווהו ביוקר
 בוץ סדין פרסו למסך
 בגדי מכסיהו פשט והחשך
 גנו חמוקיו במכנסי טוהר
 גילוי עבות ילדות שחר
 95 די מדתו כתונת לובש
 דמי הטבלות רצח הנככש
 הוחגר אבנט שש כולו
 הוכן ליישר עקב מפיתולו
 ובמצנסת בר יצנוף להחסאר
 100 ובגובה הראש שמה כבאר
 זכר המעיל בשומו החולתו
 זוהר רימונים בשולי תכלתו
 חקר מניינם שנים ושבעים
 107 חדרי מלך קולם ירעים
 105 טוכס והואפד בחשב האפודה
 טלאי חלק מסותחים כתעודה
 יקרע בלבו בורת רבועה
 ימלאו בו טורים ארבעה
 כסר ימציא למטי משפט
 110 כתב צרופה הוצדק למשפט
 לט מצחו בנור בקדש
 לרצות טומאות החוקרו בקדש
 משכו אליו טלה מלשכו
 מהר קרצו בחוכמה וכהלכה
 115 נסיפת דמו למזרק זיחל
 נתחים הקריב וחביתים שיחל
 שריריו לשכותה הביאוהו למבילה
 שש וקידש ופשט בצהלה
 עדי בוץ כורבל והועטה
 120 על סרו היטה

אותו להטביל כחדשים לבקר
 בינו לבין העם מוסך
 בטח רחץ וזהבים חוסך
 גוון פרשים רצים ברוהר
 גנון ולכסות כלי להשחר
 דמיון האיש בדים מלובש
 דגול יויח במחצלת התלבש
 הקיפו בשילוש כנחש (169b) בעיקולו
 הכינו כאומן מראות חיתולו
 ומראיהו כחתן יכהן פאר
 ובה לכפר ליחיד בוער
 ועו אלים מזיו יפעתו
 זגי סז נתונים באמצעיתו
 חכמוני סהר נגדם קבועים
 חשות קול מלשנים רעים
 טכס שהומים מכותף ברסדה
 טבוע לכפר מסכת אפודה
 ירכסו בו חושן בקביעה
 יוחקו בו דגלי מרובעה
 כי נקרא חושן המשפט
 כצהר יאיר שואליו במשפט
 להג פיתוחו ליי קודש
 למש כולם עוד יתקדש
 מכוכר טמום כדת וכהלכה
 מירק חניכו ולא חיכה
 נשא וורקו לקמורת וכחל
 ניסוך היין ושיר החל
 סנו סדין (170a) בינו לקהלה
 סע וטבל וספג ככתחילה
 עוד קידש שינית ליעטה
 עיווי התודה אשר הטא
 וכך היה מונה (sic!) והכהני.

מורי סז טרף והעלם
 פירש זה לשם יושלם

פגש בשני השעירים והגרילם
 פילוש רעיהו לדחי יושלם

90 Thr. 3, 28. 98 Hhl. 7, 2. Nah. 3, 2. 95 Lev. 16, 4. Dan. 12, 6.
 97 Lev. 16, 4. Jes. 27, 1. 98 Jes. 40, 4. 99 Lev. 16, 4. Jes. 61, 10.
 101 Hi. 38, 9. 103 Ex. 28, 33. 105 Ex. 29, 5. 107 Ex. 28, 28.
 108 das. 17. 109 das. 15. 111 Ex. 28, 36. 119 I Chr. 15, 27.

ציינם איש איש כדוברו
צנופה חמאתו גילה לצורו

125 קספין ושחמו וקיבל דמו
קיבץ לוחשות בפחתת אודמו
רובים ימציאוהו מחתות דקה
רד בחוסניו לתוכה שחוקה
שיוע בצאתו תפילה קצרה
130 שובב הממרס דם לכפרה
תר ויו למעלה אחת
תכונתו על כן ניהת
תקבולת הדם בכיסור קלט
שינה בין בדי מבלט
135 ריץ וימירוהו בדם סר
קה של שעיר והצליף בשפר
(170b) צירף ועירר זה בנה
פאר קרנתיו ארבע מוה
עוד השיריים שפך בנחצון
140 סיים ארבעים וארבע לרצון
נגש אצל שעיר במרוצה
מאמר וידוי עליו חפצה

צעד שינית אצל סרו
צחנתו ושל מטהו יודה בדברו
וכך היה אומ' אנא השי' והכהני'
קפאיו ימרס ציר מטעמו
קיהתם בפנים למוכח הדמו
ריקן כף להריקה
רשפה סנימה ותימר כחוקה
שאריית לכלכל ולא קצרה
שב והוהו סנים בספירה
תחתית שבע ולא פחת
תוקד בשעיר ושחמו באבחת
תרגל אשוריו דבירה בלט
שבע ואחת מנה מלט וכך היה מנה
רקמי פרכת הוה כספר
קרא אחת ושבע במספר וכך היה מונה
צוק חיטויים רבוע מסוה
סני טהרו שבע יוה
על יסוד מערבי של חיצון
סדורות כדת בלי פרצון
נתון לרחי מעתד לרציצה
משוגת עם הודה בפיצה
וכך היה אומ' והכהני'.

לעיתי מסרו להוליכו לגזירה
כיון ויהורית בקרניו לאורה
145 ירימו נס ירעו נזורה
טס כנשר וגבור כארי
חניכיו ישרפו חוצה לחומים
זכר שמנה ברכות התמים
והטביל גויו ועדה והבים
150 הקריב אילו ושל עדת אהובים
דין וקידש ופשט ורחץ
גש וקידש ולרביר ננחץ
בן וקידש ופשט לבנים
עיץ (sic) ומבל ועטה והבנים
155 מעשה תמיד של בין הערביים
ליהב קטורה למוכח סרוים
בסוף קידש רגליו וידיו
ריצה ליי פועל ידיו

כהדחפה גולגל וגוור כגזירה
יריית שעיר חיתול מזורי
טול אמריי צפיר ומרי
חיווה סררי עבודה לריחומים
זורו וקידש ופשט כתמים
ויקדש עוד בלי רהבים
המוספים וחלבי חמאת להובים
דרש ולבש בגדי נהץ
גחלת ובוך הוציא ממחץ
בהניח גנום כהוריית נבונים
אוי קידש לרצות כנים
שילם כסדר לבוחן קריבים
(171a) מנרה ונירותיה העלה בערבים
ישלים עשרה כחוק נגידיו
בפשטו שרר ועט בגדיו

קהילות יעקב מכתם בנקו
ולא סיגל באמודי הסיקו
ילוהו לנווהו בשיר ורון
ושש תשיש חבצלת השרון

יגיל וישמח כהשלים חוקו
160 לא פסל בדם זרקו
נדיבי עם קראי ישורון
מעטת תהילה לניני אהרן
יהי רצון שתהא השנה

162 Jes. 35, 1-2.

ANHANG VI.

Hai Gaon? (oben S. 88).

Bodl. Ms. Heb. d 31 (2704, 70), fol. 15 ff.

(Nach Photographie. Das Fragment ist sehr schlecht erhalten.)

15a.

גבר			
יליע			
יוקם			ז
ים		חם	ז
		עותיהם	ז 10
שה			ועם מיצהר הללה וזונה
		מ	ועובי גרם שם נפילתו
רצה	כאב לבנים ירצה		וכל אשר ירצה ומי ירצה
	בהם ושמו		ועד לא הוצג משכן שבעה
	נוהגים כסדר זה.....שכת' כאשר עשה		15 ובו במקדש לפני יום זה
	ואח אשר יעלו אותו יעל (?)		הדורי שכמו גורלות יפילו
	כתוק מלואיו אהל שומר		הביאורו ללשכה ובה ה' יוער
	כי הטראים בית ? ?		הזוהו חטאוהו במים אבירים
	להקדים ראש ורגל וחלק [בראש ליטול?]		הזוהו לשחוט ולזרוק ולהיטיב נרות
	ותורת כתב ופה ? ?		20 דולים במקוה ? ? והכירו
	ואם יהא מחוכם עפיי יתחכם		דיברת עבודה מהם יחכם
	על כל פנים שמו את פניהם	כמו	דע מה לסניך ובל שים פניך
	ריר טינוף קרי קראו	עדיך	דיללו ממנו סעודת מקראו
שבחם	לגדל מהם		גדולים אשר בשבט נענתו גם הם
קחת	וחשביעוהו בשם אמר לשוא אין קחת		25 גדרוהו חברוהו בבית רקחי מרקחת

15 b.

ג

גחלים

במקום

בעת

5 בעד

ב

אצבע צרדה

אם תרדמה ע

אליהם

10 או ש

נפרד שנתו זה

והשכל טוב למצות ודשן להמצות
ראשה פן ינקשו בכבש אם רצו
חדשים לקמרת פים השלישי
מחצי הכבש נתחים להעלות
לעבודתו כהן יסנה
וישר והצניע צעד לכתו
וסדין ימתחו עם פן יחוהו
וכלי כיבוס (סיסוג) לקפי נטל
אח עדי עדיים אליו מגיש
תחלה כפרש יכס המוקי ירכיים
מגלי עריות חימת שמים
זכוות צדק גן המנעיל
אשר בה יכוסר רצח וחטא כתנת פסים
כוסר לגונבי הון ולשקמני צעד

אוחבי מצות ישכימו מחצות

ארבע פייסות

או למזבחות ונרות פים שני

15 את פים רביעי למלות ולעלות

ברקי כאמור בא איש הסונה

בגילה מיהר כמהיר במלאכתו

בית מבילה בוהר בכבוד ילווהו

בגדי עצמו עמם וטבל

20 גל מאד כבודו בשר לשר מלביש

גודרי ערוה במכנסי ברכים

גם במ יכסו פשעי סמים

גם במ יגולו עון . . על

דילג בכתנת מע . . פסים

25 דלת אבנט יגב ויעקם לכל צד

16b.

י
כ
כ
כ
כ 5
ל
ל
ל
ל

10

וכך היה אומר

ואחר זכרו....
ומחתת אורם שא...
וברובד עורה ל
ומגיס מלא דקה לכף [או]
משונה מכל יום מ.....ת
והשמיל בהיכל עד.....
עד אשר יוחש לבין בדי ארון
או על אבו.....
.... ביטו.....
בעד רבת עם.....
ולבין בדים כי....
למעלה אחת ולמטה שבע
ועל הפרכת יזה כמספר
לערבם חיטא.....
ויצא וזבח שעיר ובכלי שם דמו

מיד שחט וקבל דם ולא איחר
מזבח עולה מוקדה עלה
ממערכות בוערות חתה
מחתה לו עדיו יביאו

15

נתן לתוך כף מלא חסניו קטרת
נטלה בשמאל ומחתה בימין
נטא בקיר צפון ופניו לדרום
נטילת מחתה שנית השנית
סגון עיווה צדיו לרחוק

20

סיה חתן בקוצר סלל וריצה
סועדיו יגשו דם סר לסניו
ספר הזיות אחת שבע
על כאן שני ישימו וישא דם סר
עוד בשעיר שוב עש וישוב
על כאן הסו שבהיכל שמו

25

— 21 —

ANHANG VII.

Salomo ibn Gabirol (oben S. 90).

1) 2 Fragmente (nach Photographie).

A: Bodl. Ms. Heb. d 25 (2723, F), fol. 18.¹⁾

B: Bodl. Ms. Heb. e 25 (2701, b), fol. 56 ff.

2) 4 Fragmente (alle nach Photographie).

A: Tayl.-Schecht. Coll., H 6 No. 15, 11 Bll., die Seite zu 15 Zeilen, eine Lage von 3 Doppelbl., eine zweite mit dem Rest; es fehlt eine Seite am Anfang, ein Blatt in der Mitte. Afrikan. rabb. Schrift, mit Vokalen und Raphezeichen. Der Rand an den oberen 6 Zeilen abgerissen.

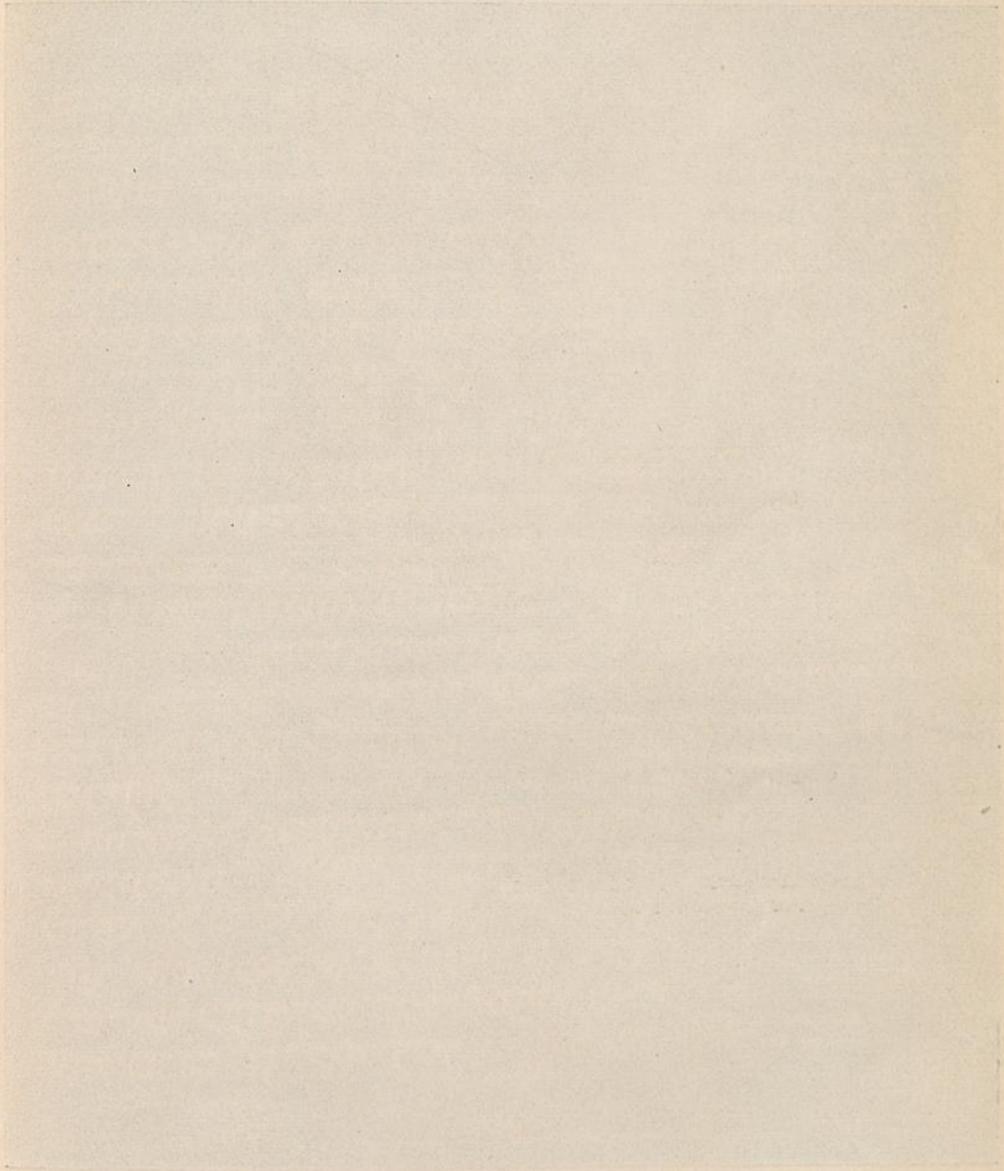
B: das. H 5 No. 9, 2 Bll., die Seite zu 18 Z. mit den Strophen γ bis π , afrik. Schrift, ohne Vokale, sehr gut erhalten.

C: das. H 6 No. 17, ein Bl., 21 Z., syr. Schrift, ohne Vokale, mehrfach schadhaft, enthält σ 10 bis \varkappa 11.

D: das. H 6 No. 27, 2 Bll., 17 Z., syr. Schrift, ohne Vokale, sehr schadhaft, erhalten von γ bis zum Schluss, dann folgen Selichot.

C und D sind fortlaufend geschrieben, A teilt die Strophen so, dass immer der letzte Vers der vorhergehenden zur folgenden gezogen ist, B bringt umgekehrt jeden ersten Vers an den Schluss der vorhergehenden Strophe.

¹⁾ Fol. 17 ist eine Qeduscha, danach ist Cowley im Katalog z. St. zu berichtigen.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

(See 10)

בבמי צשו לפוש מן ומרדו בבב על זה זכור מוסר
בשנה נגידו קדם לפען ישננו על חיות נשא מפי צע
שנתו ברי צפה יהל להפריד ושמי על באו מכ צדדת
אצבע אזהר מר שזה שכימו לפתח על אור בקר פי
פקידת עוררונו אצל ריבט פיה לרשוח מזבח על אחו
שלושי מחתה אמריק מעל אוחתו בעקב על אשנב או
היבתיק בקדם את אלמיקוד סזן היגי שטם עתה על
אשורתי קודש התיקה בעניני קיד ש קד אתמיר
זכח טרם בעלותו וקודי מעטן יכתינת כד עט כמני
מסויים טרם בה וכפר ל יתשטו כותנת אדר מכוסות
במותנים עד יורד על צע דת וכס עז פוטגים גם הדר
אבוס חזר כמו מצח על בפת דאש יקשור מינפוד
היבך מעילו פעמוזור ימון טרם רזי לכפר בהלובער
שם דומה כמולב אפוד העשה טרם דמות שמירי
אבנים נחמיה הועסה חושן רבוע כפל על הורבם נטב
מטריעות פתילת היתקים על אודם שם שבט ראובן
על הורעה טל אבער הוא על פיסה חזק שומעו נהור יבו
טרם וניסלחו על מבירת פפור ש יופה בפרקת לדי
לתפצרת טרם וניסלחו על מיהת תצומית הרעל
עפר יהנה בארית על ועכסרשו ארבי מענת מים ור
לששער בעזרת עפיר על זמם חיות בארית אהל ים אהלם
בהלום זמרון לעטרת טרם הו חתמה חתמה על בער

1)

A.

18a.

בכני גשו לסרוש מנו ומררו בכני עיל גחץ וביאר מוסר
בשוח נגידי קדם לפניו ישנינו עיל הצות נשף מפיגי ט
שנתו בריצפה יהלך להפריד תנומו עיל באו מכי צרדת
אצבע. או תורמי דשן השכימו לפיים. עיל אור בקר פיי
5 פקידיו יעוררינו. אצו לריבע פיים לדישון מוכח עיל אחו
שלישי מחתה. אברים מעל. או יתנו בעקב עיל אשנב אור
היבריק בקדם אתא למיקוה סגן היגיש עם נתח עיל
אשוריו קידש החילה בעת כי קידש קרץ תמיד
זבח. טרם בעלותו יקדימונו סגן. ביכתונת בד עט כמו מ'
10 מסויים. טרם בה יכפר. למפשיטי כתונת. גדר מכנסים
במותנים עד ירך. עיל גש לידיו וכס עון שיטים גם הדר
אבנט חגר כמו מוח עיל גביחת ראש יקשור מצנפת
דיבק מעילו פעמון ורימון טרם רץ לכפר בקולו בעד
שם. דומה כמו לבד אפור יעטה. טרם דמות שמיר ש
15 אבנים נחקקו. הועטוהו חושן רבוע כסול. עיל הורכס ב'ט'ב
בטבעות פתיל תכלת הירקים על אודם שם שבט ראובן
עיל הורצה טלא בעדהו. ועל סיטרה חק שמעון בהוד אבן
טרם וניסלח לו על מכירת בכור שור. ויפה בברקת לוי ב'תי'
לתיפארט טרם ויעט תאומים כדימיהון תאומים. זיהר על
20 נוסף יהודה כאריה עיל זע כסרמן ברביץ מעינות מים זר
ליששכר בגיורת ספיר עיל זמם חנות כארי באחלי ים חתם
ביהלום וכולון לעטרת טרם חז לחוף ים כבתולה בערי

18b.

חרת על לשם דן על הגלו טרם חש נויר בטן לפעמו בימיא
במאונים. מיכס על שבו שם נפתלי עיל טו כעקרב גבול
ים ודרום. טבע באחלמה גר טורף זרוע עיל טפיו מלאו
יד בקשת. ייפה בתרשיש אשר למעדניו טרם יובל שיי
משמנה. 5 יוסף עיטר עיל שימשות שוהם טרם יורביץ כי
תהום כדלי לארצו. כתר שת בישפה לשם בנימין עיל כי
כתפיו חן צור בשער דגים. כילל על חשן שמות שיבטי
תם עיל כתב שם שת בציץ חבור נור. לבש שמונה בטבלו
וקידש טרם לשכן רץ והקטיר והיטיב לחביתים ונסך והגיש
עם נתחי טרם לפרוה בא ומבל וקידש מיהר ומשט וקידש 10
יד ורגל עיל מול פר יכוון פניו מעמדו שם בין האולם למובח
עיל מסמך יד שם ומדוי פה. וכך הוא אומר אנא השם עוי
פשי חטי אני ובי אני בש' כפי וגוי. נתיב שער איתון גש צפון מובח
טרם נתן לחש על שני שעירים ניתאם בתוך⁰ בית אב סגן טרם⁰ ראש
נתן פור קול הרים דשן. שמאל בעלותו ראש בית אב יען ע'
15 עיל שח בקול חטאת לשם. שם לדרך פעמיו אל פר שיבטו עיל
שיח יעמוף שם ווידויו. וכך הוא אומר אני השי. עין ליש'
לשחוש פר והמרים דם בכלי. טרם עמס כף ומחתה בימין עליץ
לבא לבין בדי קודש טרם עישן רוקח בשתיית אבן פלל
20 פה היקציר בבית החיצון עיל פנה להצליף דם פר פנה
לשחוש שעיר עם והוה עיל פעמים שבע ואחת יצליף צהלי
כגומרו תוכן הויות טרם צליפת שבע שם לטוהר מובח צער

B.

56 a.

או לבש כלי תפארתו. עיל מעטה שמונה
ילבש. או מיד טבל ונתקדש. ער לא הוסיף
קידוש להעמיר. או העולה יגש להקטיר
עיל גמר להוציא מחתה. או גלומי יפשוט
עיל בגדי זהב לבשם. או בדים יניח שם. 5
עיל יקטיר ונירות יעמיד. או יגש להקריב
חמיר. עיל רגיל עשירית יקדש או
רנה בכסוי יחדש. עיל לבש בגדי
עצמו: או לבוש מו יסיר מעמו: עיל
חסין לביתו ילוה: או חרוה מתי יחזה 10
עיל זורק שעיה נפלג. או זוהר זהורית
נשלג. עיל קרא פשעים ימחו או קדושים
ישמעו וישמחו. ובכך
אשרי העם שככה לו וגו'
מה נהדר וגו' 15
כאורת זרח והעיר עולם. היה כהן גדול

56 b.

בימיו מאיר עולם. והן עתה הנני אני ומה
יתרון לי ואני במחשכים כמיתי עולם
מה נהדר וגו'
כגוע הנקרא זרע מחובר היה כהן
גדול בימיו ברב עם מחובר: והן 5
עתה הנני אני ומה יתרון לי ואני
דמיתי לקאת מדבר. מה נהדר"
כהולך חמיר. באהלי הדר. היה כהן גדול
בימיו פרצות גודר. והן עתה הנני אני
ומה יתרון לי והנני חרפה וגדופה 10
מוסר ומשמה. מה נהדר"
כטוביה הנקרא טוב להטיבי היה כהן
גדול בימיו מפקיד טובי: והן
עתה הנני אני ומה יתרון לי והנני יושבת
בלא כהן גדול ובלא נביא. מה נהדר. 15

57 a.

ככהן שמונה תוסר. היה כהן גדול בימיו עונות
מכפר. והן עתה הנני אני ומה יתרון לי
והנני לבושה שק ואסר. מה נהררי
כמהיר עמד וקינא. היה כהן גדול בימיו
5 מחנן כעבד לקונה. והן עתה
הנני אני ומה יתרון לי והנני נמכרת לעבד
ואין קונה. מה נהדר וגי
וכך היתה תפלתו של כהן גדול
בצאתו בשלום מן הקדש
10 יהי רצון מלפניך יי אהינו ואלהי אבותינו שתהא
השנה הבאה עלינו ועל ישראל עמך שנת
זול שנת שובע שנת ברכה שנת שחונה
שנת גשומה שנת טלולה ש' דשונה ש'
שלא חפיל אשה את פרי בטנה ש' שימתיקו
15 חמרים את תנובתם ש' שלא יצטרכו עמך
בית ישראל אילו לאילו ולא לעם אחר בתחך
ברכה במעשה ידיהם.

57 b.

ועל אנשי השרון היה אומר
יהי רצון מלפניך יי אהינו ואהי אבותינו
שלא יעשו בתיהם קבריהם ואל תסן
לתפלת עוברי דרכים בירידת הגשמים
5 כל אלה בהיות ההיכל על יסודותיו
בהיות ארון בית קדש הקדשים
בהיות ברי שוהם בטבעות הארון
בהיות גסן זהב בשערי היכל
בה' דביר מבריל בין קדש לקודש
10 בה' היכל מיוסד על יסודיו
בה' וועד כרובים סורשי כנפים
בה' זריקת דם על מוכח טהור
בה' חובת נסך השכר
בה' טהרתו כבית תפלתו
15 בה' יער הלבנון נהלך ברגש

58 a.

בה' כהן גדול מכפר בעדינו
בה' לוחות האבן בארון שמים
בה' מזמרי שיר על הדוכן
בה' נחלתינו זבת חלב ודבש
5 בה' ששון לבינו ושמחת גילינו
בה' סאר מערכת לחם הפנים
בה' ציון חכפר חטא אשמתינו
בה' קרבן אשה ריה ניהוחינו
בהיות רם ונשא שוכן בקרבינו
10 בהיות שבת שבמינו שלוה והשקט
בהיות חפארתינו עיר כלילת יופי
(בהיות) וכל זה בהיות היכל
בהיות היכל על יסודותיו ומקדש
הקדש על מכונותיו כהן גדול עומד
15 ומשרת דורו ראו ושמהו
אשרי עין ראתה

58 b.

ארון הקדש. בני אהרן משרתים נפשינו א' ע'
במקדש הקדש הלא למשמע און דאבה
גליפת אבנים טובות. על שמות בני ישראל
הנם כתובות. הלא למשמע וג'.
5 דגלי צבאות ישורון בהיותם מתחרשין
ברון. הלא למשמע אוון <
היכל בית קדש הקדשים היות כהנים
משרתים כתרשישים. הלא למש <
יעוד שמחה גדולה היום בנקותם חטא
10 ומעילה. הלא למשמע און וג'
זבחי שלמים בהגישם לפני ה' עולמים
ה' למשמע אוון וג'. עונות
אבותינו החריבו נוך. ופשעינו
האריכו קצו ובעת ובעונה הואת
15 גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאין לנו
כימים הראשונים. לא אשם

59 a.

ולא אשים. לא ברים ולא בלולה. לא
גבול. ולא גורלות. לי דביר וי דקה.
לי היכל. ולא הר המור. לי ווער. ולא
וורוי. לא זבח. וי זריקה לי חלב. וי חמאת
לי טהרה. וי טבילה. לי ירושלם. וי יער 5
הלבנון. לי כפורת. ולי כרובים. לי לבונה
זכה. ולא לחם הפנים. לי מזבח ולי מנורה.
לי ניהת. ולי נסכים. לי סלת. וי סמים.
לי עולה. ולי עזאול. לי פרוכת. ולא
פר חמאת. לי ציון. ולי ציץ נזר הקודש. 10
לי קטרת. ולי קרבן. לי ריח. ולי רקחים.
לי שי. ולא שלמים. לי תורה. ולי תמידים
מבלי אחת מאלה < ובהיות
כל אלה נוהגים בעתם. אבל אתה טוב
לנו מכל המייחלים עלינו לטובה ככת' טוב 15
יי לכל ורחמיו על כל מעשיו <

59 b.

טוב יי לקוויו לנפש תדרשנו טוב יי
למעונו אלהינו ואלהי אבותינו
הנשמה לך והגוף
פעלך חוסה על עמלך >

2)

A.

1 a.

אור ארץ ושחק לילה ויומם. יבי
אין קרוש כאל מרומם. אשר [ארץ]

ב.

ארץ במדה יסר וקלקל. חוג מתחל [דה]
5 בעשותו לרוח משקל. ומים תיב[ן במדה]
במדה בראתם תוכן שחקיו. ועמדו יחד [תם]
בהטביע אבן בתוך קיו. צפון וימין אתה [בראתם]
בראתם בליטה להיות בוהו. לעת תחליף כלבו [ש . . . טה]
בנשות צפון על תוהו. תולה ארץ על בליטה
10 בליטה בגבורה שת ממדים. בקרב סגירי סערה
בהקצותו פינות וצדים. נאור בגבורה
בגבורה במאזנים הרים. זרומי תחתיות שנים
בפלס שקל הרים. וגבעות במאזנים

1 b.

[במאזנים בכ] וחו לעשות הגדיל. בצינור הנגרש בניחו
15 [בין מים] הבריל. מכין הרים בכוחו
[בכוחו ב]תו קרה עליות. מפלג שטף לקול תחו
[. . .] סו בציות. יורה ומלקוש בעתו

ג.

[בעתו גדו]לות תיכן מזריו. כמוס כמו שלג מצולות
20 [ג] העמיק לצריו. עושה גדולות
[גדולו]ת גבורות שת באוצר. אבני אלגביש יקרות
[ג] קיסאון לעת צר. ודבר גבורות
גבורות גדול מספר עצומות. בהבריל תחתיים גדול
גם בקראו למקוה תהומות. זה הים גדול
וישבר
25 גדול גליהם יחדיו הגיר. וישם חקו עליהם
גבול גדר בעדם להסגיר. שאון ימים שאון גליהם

2a.

גליהם גאולים שת וויקק. מחוז [. . .] למ
 גרפם עד יפלם מחוקק. דרך [לעבור גאולים]
 גאולים גליו או לעבור. הוליך בנ[. . .] ליו
 גורם בשבט אל גיבור. רוגע הים [ויהמו גליו]
 גליו גבורות במ יקוו. להראות שנית [. . .] חיו
 גדולתו או יחוו. ורעם ג[בורותיו]

ד.

גבורותיו¹⁾ דשא דימו להפרות. ועשב לעבורת נקשה
 דשני ארץ צצו להברות²⁾. ותוציא הארץ דשא
 דשא דשן לאלף מנויים. ומאתים ותשעים לרשן
 10 דיעץ גם שלשים נטויים³⁾. ומעגליך ירעסון דשן
 דשן דרכיו יום להפאיר. צור מעוו ומחסה לחוכיו
 דכיר עדן להם התאיר. הן אלה קצות דרכיו
 דרכיו דברו השלים וזרח. שמש וסחר לאור באורו

2b.

דצים כנבור לרוץ אורח. לשמוע בקול דברו
 15 דברו דבר לרוץ תמיד. עד בן נון חיילים יגבר
 דוהר מרוצתם העמיד. כי פי יי דיבר
 דבר דגלו שבעה להצמיד. בשבעה גלגלי זכולו
 דגלים בגלגל רום העמיד. איש על דגלו
 דגלו דגים תהום שרץ. ועופות מרקק פלגים
 20 דגר חנינים שרץ. ובצלצל דגים

ה.

דגים האוכל התיר לחוסיו. והכין לויתן לתכל
 הן עליו יכרו עמוסיו. לעת האוכל
 האוכל⁴⁾ הבא מטוב ימינו. ערך על שלחן והרבה
 הן כל זה שרדי הכינו. לעשות לאורח הבא
 25 הבא הביחה עת קראו. שם נפש בגו עמותה
 הוסיף הלך להביאו. ויבא הכיתה

¹⁾ Hier beginnt B.

²⁾ להפרות B.

³⁾ שנויים B.

⁴⁾ B 1b.

3 a.

בהכתירו יפעת כבודו	הביתה הוה ¹ עליו יאור.
כסה שמים הודו	הפיקו נות בית נאור.
לעשות לו עם שאול חוזה	הודו הוה נתן עליו.
את כל הכבוד הוה	השית מתחת לרגליו.
ונחת שולחנו ממוגן	הוה הגן הפקיר בידו.
מכל עץ הגן	השליטו לאכול מעורדו.
וה יותן לכם ויהי	הגן היא תתן מגד.
כי מצות המלך היא	הרחק מן העץ נגר.

.1.

ושיניהם שניהם קהו	היא והוא איוו אוכל.
ותאכל היא והוא	10 והשיאם ערום נוכל.
ממגלה מצפון ומסתר	והוא ונסתר חשב דרכו.
ראה רעה ונסתר	ובהתהלך קול בסוכו.
לא תוסיפו עוד לעלוו	ונסתר ונלוו גער צורי.

3 b.

ותכטחו בעושיק ונלוו	וואת ² על מאסכם דברי.
היותו בגוש עפר מעולף	15 ונלוו וחלף חוק לעמל.
בבקר יציץ וחלף	והוא כחציר גגות ימל.
ובל ילין ביקר חובש	וחלף ויבש ציץ פרה.
ולערב ימולל ויבש	ומערך כצל ברה.
עקב כי חטאו	ויבש ויצאו למרלח.
מעל פני ויצאו	20 וצורם השמיעם שלה.
עצבים כחתף יארובו	ויצאו וישוכו לחוות.
יוכרו וישוכו.	ושובבים כי ישמעו זאת.

.2.

בוכרם יציר שב בנועם	וישובו זעם אף לכלות.
עד יעבר זעם	ויזמר לשם יושב תהלות.
עד שוכ מישרים חוזה	25 זעם זה מלאו נסוגים.

1) B.

2) B 2 a.

4 a.

זכרם שנים סריגים.	את זה לעמת זה
זה זכרם שלחו למקנה.	להתעדן בפרי סחרם
זרוע יכול ורעות צונה.	מארץ זכרם
זכרם זמרה לקחו לקרב.	פרי ובכרת צאן תשורה
5 זומן ¹⁾ למוביל שי ערב.	תודה וקול זמרה
זמרה זמם עת רצון.	ורב ניבו נבוה נשמם
זר לעשות חומר לצון.	לו כאשר זמם
זמם זוועה יד להסוך.	חורש על אחיו רעה
זעף דם נקי לשפוך.	והיה רק זוועה
10 זוועה זר מראש רוחץ ²⁾ .	פשע כסה ונור
זך ענהו מה חכש.	ועיני ראו ולא זר

ח.

זר חרב חלף³⁾ שלף נכנע. ואות שם חופש קרב
 חולץ בלכתו נר ונע. ובמלחמה מידי חרב

4 b.

15 חרב חיל לא קרב.	ויחלפו יום וליל
חבור עצבים מאד רב.	עתקי גם גברו חיל
חיל חנף רב תקפו.	ומטה רשע ציץ וענף
חבלים חלק אל באפו.	כי כולו חנף
חנף חי ניאץ ואמר.	לאל סור מני ארחי
20 חקר סתר אז גמר ⁴⁾ .	להכות את כל חי
חי חשך יד מתי און.	ומסכת עליהם נסך
חיבלם יחד בטיש יון.	ואת עברו חשך ⁵⁾
חשך חוק זרם כביר.	וקוממו ולא עת מרחוק
חשרת מים עליהם העביר.	כי עברו תורות חלפו חוק
חוק חסיד לא הכרית.	במחוחו יקום מפסיד
25 חיה לארץ שארית.	כי הפלא יי חסיד

ט.

חסיד מרף מכל שנים. ובעץ גוסר קץ וחרף

1) B 2 b. — 2) B רוחש — 3) חלף fehlt in B.
 4) B אמר. — 5) So weit B.

5 a.

והנה עלה [ויח טרף]	מלטל יונה לעינים.
והצילו מש[. . . וב]	טרף טוב כל ברואי.
ודורשי יי לא יח[סרו כל טוב]	טרף נתן ליריאי.
ושם איתן מו[שבם].	טוב טובם לא נער.
הן לא בידם [טובם]	5 טחו תפל יושבי שנער.
באמרם לו [. יט]	טובם מיט הושלך בשאט.
וכמו יוצר ירמס [מיט]	מיאט מעוזם ולא אט.
לבל יקום דבר דב[ור]	מיט טבור ודים כמס.
יושבי על טבור	מלטל אנשי תוך וחמס.
ומאליו נוהר נוהור	10 טבור טהור לאור יצא.
זהב טהור	טועים נמצאו סע ונמצא.
בין שלש נגן רטוב	טהור טוב בחר בחור.
טעמו וראו כי טוב	טיעם לנסוגים אחור.

י.

טוב יעיץ להעיר איתון. ומאש גבור לא נרעיץ

5 b.

ונדיב נדיבות יעיץ	15 [י] ול מסתן.
לאחור רגל באשורו	[יעץ ישרו] מנעוריו.
להגיד לאדם ישרו	[י] בין כתריו.
עד יקר דמו ויוחן	[ישרו יבח]ן לשחוש יחיד.
יי צדיק יבחן	[י] די לא הכחיד.
חבוסת עם עני ונכאה	20 [יבחן יר]אה ממכון כסאו.
יי יראה	[יזכ]ור ברית איתן בקראו.

ככת' ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יי יראה אשר יאמר היום בהר
יי יראה

וימחה בשכר זאת פשעו	25 יראה ישעו גוע אמוני.
וצדקה מאלהי ישעו	ישא ברכה מאת יי.
כארו בלבנון ישגה	ישעו והגה בן נבחר.
ובתורתו יהגה	יושב אוהל דת שיחר.

6 a.

תם נעור ו[רך]	יהגה יפרח בית מגוריו.
צדיק כתמר [יפרח]	יעטוהו בדי אמיריו.
עד בני חם הי[. דת]	יפרח כרת גוע ידירות.
אשר לא כ[דת]	ככשו אדוניהם לעבדות.
הציץ ויעשר [כלו]	כרת כלו גן ננעל. 5
והנה עלה [כלו]	כרם לחבל יום שועל.
מתחת סבלות מנון	כלו כלבנון זרח.
ויך שרשיו כלבנון	כשושן בין חוחים פרח.
ויאכדו זרים אכוד	כלבנון כבוד רב הערם.
ונגד זקיניו כבוד	כרעו שרי נוף נגרם. 10
בישימון חדר בחדר	כבוד כעדר שילחם.
וינהגם כעדר	כסוס במרבר הנחם.
עת מסך פרום יעלה	כעדר כאלה בנסעם.
מי ראה כאלה	כזאת מי שמע על עם.

6 b.

קרואי ראשית אונים	[כאלה כהנ]ים הם לאלו. 15
ממלכת כהנים	[כ. . .] אתם תהיו לו.
והזר הקרב יכול	[כהנים] לסבול קודש אינה.
ויט שכמו לסבול	[לע]מוד לפניו מינה.
אביר יעקב האצילים	[לסבול] לעולם פנת יקרת.
אתה כהן לעולם	[לא]הרן קדושו ברית כרת. 20
לכהן בהיכל לפני	לעולם ליי גבדל.
יכתוב ידו ליי	לו ולורעו כי יגדל.
תהיינה כסיו פרושות	ליי לעשות חקים נעימים.
כאשר צוה יי [לעשות]	למלא ירו שבעת ימים.

ככת' כאשר עשה ביום הזה צוה 25

יי לעשות לכפר עליכם

לעשות לשולחיו רת יסנה. שאר גדול מאחיו
 ללשכת מלהדרין יסנה. ציר נאמן לשולחיו

.....

7 a.

נחפזו נם לעשות.	ולחזות אם שכח . . .
נוגה כצאתו על פרוות.	נחתה ליר[איך נם]
נם נאמנים צוה יצוה.	בהיוסרם [...נים]
נכון לצאת חויץ למקה.	מימיו נא[מנים]

ד.

5 נאמנים סבכוהו בנסעם.	ולשער המים ק[רבוהו]
סוח פרשו בינו לבין עם.	אשר סבכוהו
סבכוהו שמלות ונחפזו.	לטכול ולהסתפג ולעלות
סגן יעטהו כלי סו.	חליפות שמלות
שמלות סבה הם לרחות.	במכנסי סו שמץ ודבה
10 סאון חרפת שמים למחות.	כי היתה סיבה
סבה סלולה בכתונת בד.	לפני נורא עלילה
סוד פסים תסיר ומעבר.	דרך לא סלולה
סלולה סביביו אמרת צורו.	באבנט וחגור עד קרביו

7 b.

. . . . כשדים בחגרו.	על כל סביביו
15 סביביו ¹⁾ סביב מצנפת תעביר.	סרע ותצדיק אות חביב
סכלות לשון בקול יגביר.	על שולי המעיל סביב
[סביב] סוכלו אמוד ערב.	וחשן שאת לפני מחוללו
סמל העשוי בחורב.	ביום ההוא יסוד סוכלו

ע.

סוכלו עולם כצויץ יצמיד.	רצות דם ונסך ומעלם
20 על מצחו יהיה תמיד.	כירח יכון עולם
עולם עדי עד ציר יקדש.	עת לעשות תמיד יצעד
עשרה בעשור יחדש.	ביי עדי עד
עד עמו עוז כקרץ.	התמיד וקבל דמו.
עמד להקטיר ולהטיב רץ.	ויי עמו.
25 [עמו עטרת] רצון בערכו.	ראש ונסכים לעתרת
עת יקריב סולת ונסכו.	חשית לראשו עטרת

¹⁾ Hier beginnt C recto.

תמיד השחר מהקימו	עטרת עמו אץ ככלות.
עם נדיבי עמו	עד פרוה ימהר לעלות.
וירד ומבל מול אציליו	עמו עליו סך וקדש.
הוד והדר תשוה עליו	עמה בד ועת קידוש קידש.
צדק עירותיו ללמד	עליו עומד אל עולם.
הכהן הגדול עומד	עת בין מוכח לאולם.
וכך היה אומ' אנא השם	לא יקול

פ.

לחלות ולגלות טמוניו	עומד פניו בעת יקרב.
אל עבר פניו	סר הקריב ופאת מערב.
ובסמכו יסמך ישע	פניו פשע כל יכסה.
אשרי נשוי פשע	פה יעניהו צור מחסה.
סומך שתי ידיו עליו ומתודה	
וכך היה אומר אנא השם המאתי	יקול
סגן וראש בית אב אפסו	פשע בו כעת יכופר.
עד באו פה	פנה ויצג הפר.

ללכת עמו שניהם	סה ¹) פניהם שמו בהואל.
מגמת פניהם	סחה יסוד לצפון אריאל.
שעירים וקלפי פור מבאר	פניהם פאר עטה במצאו.
כחתן יכהן פאר	פורי פו טרף בנשאו.
ושם על ימינו הטלחה	פאר פעלחה עת רצונך.
כל מעשינו פעלחה	פיץ סגן העל ימינך.
בשמאל וירחו יחד	פעלחה סחד כקמץ.
לא היה סחד	פי ראש בית אב חוק ואמץ.

צ.

תמיד כי ישעה בחוקו	סחד צדקו ציר יעטה.
י"י הפץ למען צדקו	צור (יצוה) ²) שלום אליו יטה
בתפשו שני שעירים כלביא	צדקו צבי ופאר נכתם
לעטרת צבי	צימד גורלות כחתם
לשם חטאת בקול	צבי צבאות תעלוו בנושאו

חשואות

1) C verso. — 2) Im Ms. durchstrichen.

בשם יי צבאות	צלצלו צדיקים בקראו.
בשמעם שם אלהים צבאות	צבאות ציון ראו אורה.
ורננו במרום ציון	צלצלו יחד בקול זמרה.
כדת שעיר העזאול חוקה	ציון צדקה לא להכריח.
עד יצא כנוגה צד[קה]	5 צימר בו תקות והורית.
מליץ לשוועו האונת	צדקה צפנתה להראות.
טובך אשר צפנתה ¹	צעד בין אולם לראות.
לצאת עם שבטו נקי	צפנתה צדקי בדרשו.
עניני אלהי צדקי	צעק על הפר ברחשו.
סומך שתי ידיו עליו ונתורה	10
וכך היה אומר אנא השם כפר נא ובני אהרן וגוי	
והכהנים והעם העומדים בעזרה וגוי	
ככלת לצקת לחשו	צדקי קרושו או יענה.
גואל ישראל קרושו	קם לשחוט הפר לפני.

כקבל דם לרצות פעלו	15 [קרושו קולו] יאווין רב.
את הוד קולו	[ק] ואז יערב.
במחתת פז לחתות אישו	[קולו קרושו] או יעלה.
דבר קרושו	
את (הוד קולו) ²	[ק] אש למלא.
מלא חפניו למצא עתרת	[קרושו] קשרת בשמאל נחונה.
להקטיר קשרת	20 [ק?] מחחה בימין ופנה.
לפני הפרכת יקדם	קשרת קדם מובח פנימה.
לרוכב בשמי שמי קדם	קצה צפון יתור בעצמה.
לשאת נס ולחוק תורן	קדם קרן ישעו ירים.
הנשאים קרן	קדם מחחה בין שני עפרים.
בתחו קשרת על אישו	25 קרן קרושו כסתה עננה.
בהיכל קרושו	קיצר צא עת צאתו רננה.
7.	
קחת דם פר ממסיבות	קרושו רבות רץ נחוץ.

1) Soweit C. — 2) Im Ms. durchstrichen.

8 a.

- רִיץ לְהוֹתוֹ סָנִים וְחֹיץ. פְּעָמִים רַבּוֹת.
 וְכֵךְ הָיָה מוֹנֵה אַחַת וְאַחַת
 יֵצֵא וְהִנִּיחוֹ עַל כַּאֲן הוֹהֵב
 רַבּוֹת רֵצָה צוּר עֵרְכוּ. עַת לְשִׁחוּשׁ שְׁעִיר [יֵצֵא]
 5 רַחֵשׁ לְהוֹתוֹ וּשְׁב לְדַרְכוֹ. כִּי כִבֵּר רֵצָה
 וְחִי [צוֹן]
 רֵצָה רֵצוֹן לְכַסֵּר מִשׁוּחִי. וְהִצְלִיף עַל קִיצוֹן
 רֵצָף הַשְּׁעִיר הָחִי. שׁוֹחֵר טוֹב יִבְקֹשׁ רֵצוֹן
 וְכֵךְ הָיָה מוֹנֵה אַחַת וְאַחַת
 יֵצֵא וְהִנִּיחוֹ עַל כַּאֲן הַשְּׁנִי 10
 רֵצוֹן¹) רֵאשׁ פִּעְלוֹ יַחְבֵּר. שְׁחִי יִדְּיוֹ עֲלוֹ וַיִּדְרוֹשׁ
 רַחֵשׁ פִּשְׁעֵי עִם וְדַבֵּר. יַחֲלוּ עַל רֵאשׁ
 וְכֵךְ הָיָה אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם
 חֲטָאוּ פִּשְׁעוּ עוֹן לַפְּנִיךְ וְגוֹי
 15 רֵאשׁ רֵאשׁ מְדַבֵּר צוֹק יִשׁוּלַח. שְׁעִיר בִּיד עֵיתִי נִפְרוֹשׁ

8 b.

- [רֵוֹצֵץ בָּה] שְׁלִיכוֹ וּפּוֹלַח. מִכָּף רֶגֶל וְעַד רֵאשׁ
 [רֵאשׁ רַבּוֹת] יַעֲשׂ בְּהַקְטִיר. חֲטָאת לְצוֹן²) תּוֹכֵן לְבוֹת
 [רַחֵץ וְקִידֵשׁ] וְעוֹלָה הַעֲטִיר. וְכַהֲנָה רַבּוֹת
 [רַבּוֹת רַע] לֹא יִמְצֵא. וְחֹק טְבִילָה לֹא יִגְרַע
 20 [רֵיגֵל כ] וְמַחֲתָה וַיֵּצֵא. וְאִין פִּגְעַר רַע
 [רַע] שְׁמוֹר בְּפִשְׁטוֹ כְּלֵי בַד. וְטַבַּל וְקִידֵשׁ בַּחֹק
 אֲמוֹר
 שְׁקַד לְלִבּוֹשׁ פִּז מְכוֹכֵר. כִּי לְמוֹעֵד שְׁמוֹר
 שְׁמוֹר תְּרֵצָה תְּמִיד כְּעוֹרֶךְ. וְעַת יִקְטִיר וַיִּשְׁטִיב
 תַּסְפָּה
 חַד לְשִׂאת יָדוֹ לְבָרֶךְ. וּפְעַל יָדוֹ תְּרֵצָה לְבָלוֹם
 25 תְּרֵצָה שְׁלוֹם לְעַם מְאוֹשֵׁר. בְּצִאתוֹ בְּאִין פִּגְעַר
 שְׁמֵר חֵם וְרֵאָה יִשְׂרָאֵל. כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם
 שְׁלוֹם לְעַמּוֹ צִיר יִזְבּוֹר. וְהֵם יִסּוּכְבוּהוּ לְרוֹמְמוֹ
 לְבִיתוֹ יִלוֹו בְּכִבוֹד. דּוֹרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ

¹) Hier beginnt D. — ²) D לצור.

לעמו מוסת טוב יבושר. באמרת ציר שעיר

שוסת

מי יודע כי עון סר.	חנו לכם מוסת
מוסת האות עת יעידון.	עת יבשר ציר פלאות
הוסר עונך עם ישורון.	וזה לך האות
האות לבן מאד כבורית.	וטהורים נצבו כדרכן
לראות פלא חוש זהורית.	כלו הפך לבן
לבן עון וסר משע.	דברה בת קול בהדומו
חסידים זמרו קול ישע.	כי רוצה יי בעמו

ככת'

כי רוצה יי בעמו יפאר עניים בישועה

אשרי העם וגו'

10

וכך היתה תפלתו וגו' מה נהדר וגו' אשרי עין וגו'

ANHANG VIII.

Nehama? (oben S. 95).

Tayl.-Schecht. Coll. H 6, No. 18.

1 Bl. Quadratschrift. Schluss einer 'Aboda mit 11fachem Alphabet und vierfachem Reim in jeder Zeile. Am Schluss jeder Strophe das Akrostichon des Verfassers.

1 a.

שאת ידיו למבורכה	שיפרר בדוכן ברכה
מול יקוד מערכה	בששים גבורים להעריכה
ידיו ורגליו כראשית	שקד לקדש חמישית
ועלה וספג הישית	ופשט ומבל שלישית
וקידש ששית כטעם	5 שחוט לבש בנועם
אילו ואיל העם	והקריב כפי פעם
חוק כבשים שבעה	נידב לרוכב שבעה
היותם לכפרה וחשועה	מול יולדת שבעה

ושביעית קידש במהרה	10 תקף מעשיו במהרה
וניסתסג בסרין ברורה	ירד ומבל בתפארה
— — — — —	(תקף להקשיר קמורת) ¹
להלבין בית מי מעוטה	תלכונת לבנים עטה
כדת ולא סטה	קידש שמינית כנטה
להוציא כף ומחתה	15 תהלוכו לקודש שתה
פעמיו בלי הגבהותא	כפי ביאה אתא
ו[ירד] ומבל ועלה	תשיעית קידש בחילה
בשא בלאט יתנהלה	חמש טבילות כילה

¹) Im Ms. durchstrichen.

1 b.

וקידש עשירית בשטף	הלכושת זהב עטף
כהשלים קידושיו ויטף	ושפחותיו דובכות נטף
כנערב אופל באורה	תיבער נירות מגורה
עוון עמו להפירה	הורים לערב יגמורה
שלבן הערבים בחפירת	5 תקף להקטיר קטורת
כמו מלאכי השרת	שילם מלאכת עתרת
ערך בעד צמים	תחן למלא רחמים
חטאים וגם אשמים	צלול לניבכי ימים
וזהב ותבעירה וקברות	תופל ולבן וחצירות
לעד בל נזכרות	10 והמסחת והצעף העבירות
ומסמין לחפור בגער	תיוול שעיייה משער
ופישעי ניניהם הנער	תומת שלושה הער
וכסות עצמו העדה	תופר אוסיר היפירה
להקריאם בשמחה ותודה	ליווהו לביתו עידה
חד כִּיץ בשלום	15 נהדר בלי מְלֹום
היותו לעצת שלום	משחה יאריח הלום

ANHANG IX.

'Aboda אתן תהלה (oben S. 95).

Taylor-Schechter Collection H 5, No. 12.

4 Bl. Quadratschrift mit Vokalisation, stellenweise völlig verwischt,
besonders auf Bl. 4 b.
(nach Photographie).

1 a.

נמילת רשות.

אשפוך סיח מילולי: פני סולחי ומחלי: למען
יגבר חילי: ארברה וירוח לי: בסדר ב' צ'
בצפצפי: בכח יחליסי: יחלציני מכל דוסי:
בצדק כל אמרי סי: גואלי במליטה: מתיר
אגורות מוטה: הבינני דח החרוטה: גל 5
עיני ואביטה: דרך חיים תודיעני ובצילך
שובביני: וריקם בל תשיביני: דרכך יי
הודיעני: הבט משרקיך: ושמע קול
זועקיך: לשוני יהגה צדקיך: הוריני יי
דרך חוקיך: ותספית תחנוני: למען שמך 10
יי: וכפר בעד המוני: ויבואוני חסדיך יי
זכור ברחמיך: חסדיך ותמימיך: לסלוח
עון עמיך: וזכריני יי ברצון עמיך: חטא[י]

1 b.

וחטאות המוני: אשנן בלשוני: ביטה לכפר
עוני: חנני יי חניני: טרף ציפצוף מעני
יערב לסניך מגיני: אך בעשור בחנני: טוב
טעם ודעת למדיני: יה היו ויהיה: כך
במחתי ואחיה: אחיה אשר אהיה: יבואוני 5

חסדיך אחיה: כללתי דברי עץ חיים: סני
אלהים חיים. לשאול חסד וחיים. כי טוב
חסרך מחיים: לשמך בוחן לב. אהללה
בכל לב. ומלכי הסר אבן לב. לאדם מערכי
10 לב: מרשות קהל עמדת. ופי לסניהם
פתחתי. הירשוני ומללתי. מכל מלמדי
השכלתי: נביעה רינוניי כלמדתי מוקיני.
כקרבן מנחת סגני. נדבות פי רצה נא יי:
סח דברי אודיעה. ותחנון אביעה. יי
15 סלחה ושמעה. סעדני ואושיעה: עדותיך
למדיני. ותורתך הבינני. קינצי לקח
הלעיטני
עברך אני הבינני: פילול סחתי לייחרך.
אוזן כי אין בלעריך. עמדתי לסלדך. פניך
האר בעברך: צקון לחש אל תבוה. ביום
20 [ת]כיפורים הוה. לפני העם הוה: צעיר
[אנ]כי ונבוה. קוממינו רחמיני. ובחוקותיך
שעשעני.

2a.

יה מעונש חוסכיני. קראתיך הושיעני:
רצה תחנוני: חנון ורחום יי: רחמיני ורחם
המוני: רחמיך רבים יי: שמע שועת עדתיך:
ושמע לקול בן אמתך: שקדתי לקבל
5 מאתיך: שלום רב לאוהבי תורתך:
תוציאני בלא דופי: תוסיע מציון מכלל
יופי: תמיד תהלתי בפי: תהילת יי ידבר
סי: ככי בדברי קדשך תהילת יי ידבר פי וג'
ונא' יי שפתי סתח ופי וג'
10 אוחילה סדרה
אתן תהלה לרם על כל ברכה ותהילה
אשר נטח שחק וכל ויסד מכוון ארץ.
ארץ רקע על מים ומנה העתיק בוהו
או ברוחפו רוח במים סף ויהי אור. אור
15 הבחיק בחלד ואוסל הכריח מנה או
גמר בשכל היות יום אחד. אחד לבדו
דר במרום מעו' איהל שחקים בתבונתו.

כתבונתו מתח רקיע כבינה (איהו)¹ מדר
מים בשעלו. בשעלו מדרם ואז בקיו
20 חילקם במאמר תלויים ונחשרים בארץ.
בארץ יפיץ עב מפרי נוולמו ברד
וצינת שלג שת במימיהם. במימיהם ש

2 b.

כסור כאהב כפלג שם יתרם והיציב גבולם.
גבולם ... ל היות מסריח למו גילה פני חלד
והצמיח בה גיוע. גיוע תנובת עץ דשא
בנבכים גולות מים הסריח והצליחו גיא. גיא
5 היבהיר בנוגה שביבי מאורות גדול וקמן
איש על גבולו. גבולו יכיר כמנהג יום ולילה
גודל חת לרוץ כמהירה דברו דברו
השריץ עייט ובני שחץ דוהר חנינים
והמיית דנים. דגים לאין חקר ורוב בהמה
10 וחיה ורמש רץ באחרית יא וריקם
דמותו. דמותו עש גולם וריקמו מעפר
דיהרו לגן עדן ויישר לו דרך. דרך עץ חיים
לנצור ציווהו דיבק עור לאשת והיא
היכשלתו. היכשלתו לרחי בעצת ערום
15 היפילם כשחת ועדיים הפשיטם. הפשיטם
לבוש חתולה והיטביכם למות היות אחרתם
לרימה וגם הבל. הבל נעשה צפע ושף על
מיעיים הוגזר על יצור היות כלא היה.
היה באחר ורד מכבוד הובחר לעזרו והיבלה
20 וילדה וילדה לשנים לקנאה
וגם הבל וחילו כשיי למלך צעיר ורב. ורב
[ק]ם כפתע והרג אה כמצע והונע פני ארץ

¹) Im Ms. zweimal durchstrichen.

3 a.

ושב וניתיחרה. וניתיחרה חטא לא הומלט
באות והוחבר יציר לעור וחמ . . ותהר.
ותהר זרע קרוא שת ומולך ומלך קרא
לים ואברם במי זעם זעם הימטיר
5 לדור מליאי חמס זכרם מחילד במטרות
מי זע. זע לא נגע ותיבת עצי גוסר וך
ומצמוניו הימליט ממי זרם. זרם ונפץ בעת
שובו מארץ זמם תמים דור וערך לצורך
זבת. זבת רצה צור וניחם אדמה זרעו
10 היפריח בארץ ועליו חלקו חלקו
ביוסדם עיר וגם מגדל הצו על אלהים
וניסזרו פני חלר. חלר או שקמה בכיאת
אזרח חסיד בפעלו פני מלך חיים. חיים
או חילצו מכבשן אש חיים גיוויו באות
15 ברית חיים. חיים הינחיל לזרעו אחריו חיי
עדי עד מנת חלק טוב טוב בניסיון
עשרה תר לנסותו טע מימקורו אשכול
טהור. טהור בלי טום יהידו הניש טם
כנשר לכבש בריצת טלה. טלה הועקד
20 במרום מעריכת עצי עירך כשור אל טבת.
טבת או ייחשב הוות לניניו כופר טובת חסדיו

3 b.

רחום עדות יזכור שבועת הר ייראה
ול. . . מחרב יום זה יפקוד. יפקוד
חומת הילך לחרב זרם ואהוב מרוקם
כנס יה. יה הפגיע [אבן] לעת בא השמש
5 יורדים ועולים חו ידודון. ידודון שרו
חבנית מראיהו יען כי בשמו יתנו לאל
כיתר כיתר מעיפותיו כשוטרי
מוצק כי מהם הובדל שלישי כסדר.

כסדר מולות נוגה שבמיו הושת הסריח
10 נטעו מלך וגם כהן ככ' בחו' (כיום)¹ כאשר
עשה ביום וגו' כהן הראש
ללשכה ויבדל כחוק מילואים במשכן
כבוד. כבוד ינחל בחלק ראש ורגל כמהיר
ורגיל יהגה בפיו לקח לקח בהגותו פני
15 וקני שבת לשער העליון ומשכוהו ליופי
לאוכל ויין ימעיט ויסריר שנת לילה. לילה
או יראוהו סדרי כיפור לכן הייול בני לעת
גשבע למו. למו האיר ביום כנימשך
לבית לבית יפוצץ דת ויהגא בספר חמדות
20 לנומו יסרירו משוררי פני מלך מלך
יאור חייל לרגל מרובעי פנים מתחילים

4a.

בדשן ונירות מערכת. מערכת נתח מי יעלה
לכבש מפיסי חרשים לסמי מרקחת.
מרקחת היפיחה בעיתותי שחר מעת היבריק
נוגה מפאת מורח. מורח יגיה ובא לטבול
5 בחוצה מיהר וקירש ושם בגדי נואי
נואי בגדי פו עטה וקירש נועץ לקרוץ כבש
והגיש ערכי נתח. נתח וחכותים עם סלח
ויין נירות וסמים וערכי נסכים. נסכים
בטהר ידיו ורגליו נדיבים כיבסוהו ופרסו
10 סדין. סדין הצו ושבל ועטה בד וקירש
שמחו כנגדו סיגני שרתי. שרתי רגשה
כביאת סרו סלולת צעדי בין אולם שם.
שם תוארו לנגבה וראשו למערבה סביב
פני פרו ערך סליחה. סליחה בקש בסומנו
15 יד בפר שיה . . . שת בערו ונווהו
וכך היה אומר אנא השם עויתי
אני וביתי אנא בש' [הו]א סתכוין .
עילסם ובא לו לשער היסוד עמידת שעירים
שת על עומרם. עומרם ראה על מעמרם
20 עשרת סגן ובית אב היה עמו. עמו הוחאמו
בהפילו סור עת כי העלם שת במ עידות

¹) Im Ms. durchstrichen.

4b.

עירות נתן זה לצור וזה לצוק על ימין ועל
שמאל זק...כס פור פור לשם
נערץ בעלות בימין פנה להרים סגן יספה
סיהו. פיהו י . . בכך ראש בית אב ויען
5 פעם יעל בשמאל חפש למחול פשע. פשי
יסלח באומר חטאת לשם פתל שני בקרן
שעיר נדחף פתע. פתע כיוון צעד לצד
פרו פשע שיבטו ובעדיהו במשנה
עויתי אני וביתי
10 אהרן ח . . . תפילה ובא
לשחוט פ רצ. דם ברובד רביעי
צעד צעד חת גחלים צהל
בקחתו מחתת צבי להיכל
. פרוכת צעד מנגב ובא פנימי קדש.
15 קדש הבדים מקום מכלל יופי קסין כאיל
ושם חימור קמורה. [קמורה] עישן בכית
ויצא כדרכו קל ברגל לחיצון ושיווע קצרה.
קצרה היסגוע ונטל דם פר קם והיוה שבע
או מפגי קדמה. קדמה פני פרוכת וכפורת
20 היצפין קרץ שעיר עד או יישר רגל.
רגל כיוון פנימה והוה בדם פר רצון דם

ANHANG X.

Bodl. Heb. f. 59 (2854, 2) (oben S. 96).

Die Ränder stark verwischt (nach Photographie).

12 a.

ים הציף עליהם ולא קמו יראת אלילים ונח אב המון. יצרו
סמך ביוצרו ולא כהבל יה בחנו באש ומחץ מלכים. יי[סר]
זה בעשר ולא ירשיעינו כבוד מעט מאלהים
חיסר חם. כהיסתופפו באהלי דת ולי ברשע. כיחש לסניו
גדור ורודף לקטל כמו הבטיחו אל ולא נמשו. כוסה גזעו 5
שנים עשר בד כמהו הוריו לזאת ולי צלחו כתם ממשים (?)
אב בלי הוליד. כרם וגפן שורק ולי נכרייה.
לוי נלווה בעת יצירת חרט. לבוש גודל לערי ולי ישבה
לוקח רומח או לדקור מנאפים. לורעו יסדה לעד זמן
ולא תופר. לובשי צבעים רקמה וציץ ונור 10
לחם ארוחתם לשובע ולא לרוון. למושב פתח[י]

12 b.

פתחי אוהל מאו הוכנו להכונן לקראת אל ולא לפעלם. ככת'
בתורתך כאשר עשה וגו' מהם הוכרל סגן
כחוק מלואים. מתקדש בעוצר שבוע ולא יגעל מעסיק
בדם וקטרת ונירות מאד. מנתו יגיש ראשון ולא בחלק
מחכימי פתי וזרוהו סדר יום משמיעים קרא בפוך ולי חש[גה] 5
...תוהו לשער קרמה בערב העשור מתכוונת זבח
ולי ימיר. זָטָה יום סחו המעט באוכל
נצור מתנומה ולי תיקר. ניהגוהו לבית רקח נדיבי
... נשבע להקטיר כדת ולי זָפָר. נועם צר[דה]
בפה משוררים ימתיקו נבוך? תבור? ? עוד ולא 10
... הוא לבכי כי הגיש לרדת. ניגש

13 a.

ניגש להשתעשע בחוקים. ולא כבער. סיחות יפיגוהו עד בוא
ברורים סבבו דשן בפיים ולי במרחפת. סובו שנית לצורך
מוכחות ונרות. שים קטרת יחודשו ולי בשנים. סודרי
נתחים והם באו בתערובות. שאת חלקם בפיים ולי במדינים.
5 סח הרואה היבריקו פני קדם סכנהו במסך ושבל ולי קידש.
עדי בגדי פו עטה וקידש עולה לבוקר ולא מירק
עף והתיו דם והקטיר והטיב. עשה נתחים ונסך ולי השאיר.
עוד במקוה קודש טבל וקידש עטה בר וקידש ולא איהר
עיתר להיתורה. גש אצל פרו עונו בסמכו שח ולי כיסה.
10 וכך היה אומר אנא השם חמ' עו' פש' לפניך אני
וביתי וגו' והוא מתכוון לגמור את השם כנגד המברכ'

13 b.

ואומר תטהרו. פירש לשער סור ושם השעירים. פור
שם עליהם ולא יתחלפו. סצה פיו בקול זה לשם סקודת
רעהו לרחי ולא לתחייה ששע ביתו פני צור יגיד סקד נווהו
להצדיק ולא להרשיע. סחה מענה רך להשיב חימה. סחו
5 מטהו מתווכה ולא יתעבה. וכך היה אומר
אנא השם חמא'. והוא מתכוון וגו' פס ושבתו והויל דם
לכלי סרח קח ימוגגנו ולי יק'ש. פסע למובח יקוד במחתת
שחוט סארה בגחלי אש ולא בעומות. צעיריו המהירו
כף ומגם קטורת. צילף וחסן בכף ולי באיפה. צימר
10 שמאל לכף וימין למחתה. צעד בזבול לצד ולי לימין
צפון כבודל סרוכת וביאו מנגד צג בקרב הכרים ולא
היפסיע. צק ושם מחתה ועישן דקה

1 סור j. Erubin V 1 (22c). 8 l. בעוממות Pes. 76 b, Sifra
zu Lev. 16, 2.

14a.

צאחו שיווע בבית ולי האריך. קיבל דם ממרס וגש
לכפורת. קירב והצליף במסקר ולי כתועה. קידשה
באחת למעלה ושבע למטה. קפיץ ונתנו בכאן ולא
נתעצל. קרץ שעיר ועשה לו כפר. קצב הויות כסדר
5 ולי הסיל. קרב צעדיו המירו בדם פר קם חוצה לפרוכת
ולי לצלע. ריצה בתוכן ושב למוכח הקמורת
רואי פניו כנגד ולא לאחורנית. ריבעו לכל קרן. היטאו
בתערוכת. רידד לגנו בשבע ולי המעיט
וכך היה אומר
10 רגיל ועיתי הריצו להר צוק. ריץ מהיר למלאכתו
ולא קם רצון חלבים פר ושעיר הקטיר רישפס כליל

14b.

ברשן ולא במחחה. שינן סדר לעם ומבל וקידש.
שמונה עטה וקידש ולא עירם. שילם עבודת יום
אלים ומוסף שב וקידש לחוק ולי למעניהו. שארו
הרחיץ. ועטה בד וקידש שב לעבודת פנימה ולא
5 יוסף. שובב כלי קמורת וקידש ומבל שת לסנים במסך
ולא ייעטו. תיקן בגדי פו ומבל וקידש תמיד
בנמות צל ולא בערב תימר סמים בין נתחים לנסך
תיכן נירות לעקב ולי הכין. תמו כל פעולות וקידש
ופשט. תכיסתו בבגדי הודו ולא בשבד. תוחלת
10 ציר אמת ומרמא לשולחיו. תקף במלאכת אל
ולא כשל. תואר מצדיק עם כוהר הרקיע. תמונתו
יוורחו כנוקר ולא עבות. תלוויהו עדה תרון
בלב טוב תאכל לחמה בגיל ולא ביראה. ויום טוב
עושה לאוהביו שנכנס בשלום ויצא בשלום
15 וכך היה וגי

כלב טוב תאכל לחמה בגיל ולי בראגה. ויום
טוב היה עושה לאוהביו שנכנס בשלום ויצא
בשלום. וכך היתה תפלתו של כהן גדול ב' ה'
בצאתו בשלום מן הקודש. יהי רצון מלפניך יי
5 אלהינו ואלהי אבות' שתהא השנה הזאת הבאה
על עמך ישראל שנת אוצרך הטוב תפתח
לנו שנת ברכה שנת גזירות טובות מלפניך
שנת דגן תירוש ויצהר ש' הרווה שני
והצלה. ש' זול. ש' חיים טובים. ש' טלולה
10 וגשמוטה ושחונה. ש' תוליכנו קוממיות

ANHANG XI.

Bodl. MS. Heb. d 63 (2826, 37 a. b) * (oben S. 96).

Sehr verwischt.

(nach Photographie).

Fol. 75.

אמת לעירתי. יעשו מחיצה. בינו לבין עם
וקירש וטבל. ועלה ונסתפג. יפה פדרו. בלבוש
פו. ועוד קידש. ידיו ורגליו. כבש החמיר
התחיל לעשות. לקרבו כליל. על מכלל יופי.
5 כמשפט קרצו. והם ימריקוהו. וקיבל דמו. במורק
לזרקו. לנתחיו נתחו. כפי איבריו ביתרוהו
עדהו עשרה. עם קריח שמע. לההראל כאריה
עלה ליתן ריח. כהררי לבנון. ממציאים לו
עסים לנסך. מדם עינב. והכלילי עינים. מיד
10 שקה והניף בסודרים. ובנבלי תודות. משוררים
רוממו. נכנס והיטיב נרות כערבם. והקמיר
קמרת עשרת שחרית. נמהר לבוא. לבית הפרווה
ופרשו מסך. ליחדו בכבוד. סף זהב פרווים
פושמים יריקו. וקירש ידיו ורגליו וטבל. סיג
15 והוסדר בבגדי לבן. ועוד קירש ידיו ורגליו
עמירת פרו. בין אולם למוכה. מקום אומרים
הקיצה יי על עמך עפעפיו למ[ערב] ראשו לדרום
לפני בא מסיגין. ולא משמשין. סחר צדקה לעצמו
סחר שאין פושע מכפר ערפו שנית. משעתי סלח

Fol. 75 b.

שליח פרויך אני. סדה נמשי משחת. סן יאשמו
מצפירי. ציר אמונים אני. להלותך אלי הצליחה
נא לעברך. והשיבה נמשי כנואמך. צהל לתח ידי
על שורו וביקש צרי לשחצו. ורשות לצלעו

וכך היה אומ'

5

קדמו קרסוליו אצל שני שעירים מועדי כלילה
כהדם בערבה קצין בית אב משמאל וסגן מימין
שתולים בנווך להפריח בחצרותיך. רמו חברים
וטרף בקלפי ועלה הראש לשם והשני לעזאזל

10 ריתק בנושא. דלח שני לתח אות. ללבן אדמני

שח פניו. כנגד גורה מסרו לעתי עד עת

ישלחננו שלחיו יישר. לבית השחיטה. כי ללא

אוכל הוגרל לניחות. חר לשוב אצל פרו שנית

והשכין בין קרניו. ירדות כסיו תעות ונסתרות

15 ומחצי אשמות שלו ושל שבטו עליו התורה

וכך היה אומר

חמך מאכלת ו[הולכ]ה בצאורו וקבל במורק [שט]צת

שחטו תנהו לאחר למרסו רוחח שלא יקרש

וצורך בו לחטא. שמו וישב ברוכד רביעי

ANHANG XII.

Bodl. Ms. Heb. e 69 (2847, 17) (oben S. 96).

(nach Photographie)

50b.

fol. 50a.

מורבק קשור	כחותם על לב	וירד לראות	לשחק קיפל
כאיזור למתנים	כטבעת לזרוע	ופין לא יבצר	העיר והמגדל
משוך באהבה	לחררי מלכו	יושב שחק	להם הלעיג
לעשות רצונו	ועוב רצון הורהו	ונבקה עצתם	ונבללה שפתם
מחובב ערי נצה	למוציאו חוצה	וכמוין הונשפו	לכל רוח פוורו
כה יהו הניכך	אוון ועלין	לנצה תקום.	כי עצת חכם
משוטט היה	אמונת בארין		
לכן אל אמונה	סיקל לו אורח	מ.	
מדריך פושעים	לשערי תשובה	צמח כוכב	מפינת מורח
באו ממסלותימו	זה ינהגם	לממשי באופל	מבדיק נגהו
מעת הוטל	להסקת כשר	כגלגל חמה	מראיהו נוהר
העיר רחמיו	היות לו למשען	וכאילת השחר	ויוו כלסיד
	נ.	בצל דבר לו	מורגל לחסות
נבחר עלי זבח	גזוע למאה	לארין החיים	לך לך ממות
ובאומר קח נא	לא איחר עשות	גלולי זהב	מאם בתעתוע
		והכיר לסובל	נטש לנסבל

1 Cant. 8, 6. 2 vgl. Jer. 13, 1 ff.
 3 Cant. 1, 3. 5-6 Gen. 15, 5.
 7 vgl. Sech. 4, 10. 8 Deut. 32, 4.
 Jes. 62, 10. 9 sic! 12 Ps. 18, 19.
 14 vgl. Gen. 21, 5. 15 ibd. 22, 2 ff.

1 Gen. 1, 15. 2 ib. 6. 3 Ps.
 2, 4. 4 Gen. 11, 9. Jes. 19, 3.
 5 Gen. ibd. 6 Spr. 19, 21. 8 Jes.
 41, 2. 9 Deut. 28, 29. 11 Ps. 22, 1.
 13 Gen. 12, 1.

51a.

קצף הרחק ואל אהתל
סוכניני חסד סן יאשמו מצפני
קרסולי אשר סן יהו למעודה
הצליח לעבדיך כציר אמת לשולחיו
קפץ לחמוך שתי קרנות פר 5
סמך ידיו בכבוד עליו ונתורה
וכך היה אומר אנא השם חטאתי
עויתי פשעתי לפניך אני וביתי אנא
השם כפר נא על החטאים על העונות
על הפשעים שחטאתי שעויתי 0
שפשעתי לפניך אני וביתי ככתוב
בתורת משה עבדך כי ביום הוה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני השם והכהנים והעם
העומדים בעורה והמשמשין בהיכל 15
בזמן ששומעים את השם המפורש

2 Ps. 82, 10. 3 Ps. 18, 37. 4 Spr.
25, 13. 5 ff. Joma III, 8.

51b.

המסואר היוצא מפי כהן גדול בקרושה
ובטהרה היו כורעים ומשתחוים
ונופלים על פניהם ואומרים ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד
אף הוא מתכוין לגמור את השם 5
כנגד המברכין ואומר תטהרו

ר.

רץ כאריה לשער היסוד
מצפון מובה ושם שעירי עיו
רוענן בקומה בעמדו בחווך 10
כלולב ממוצע בהרם וערבה
רצו עמו לבל ילך לברו
ראש בית אב וסגן הכהונה
ראש בית אב לשמאל וסגן לימין
והוא מוקף במ כבין ההרסים 15

8-15 das. III 9. vgl. j. Erubin V 1
(22c). 15 Sech. 1, 8.

ANHANG XIII.

Bodl. Ms. Heb. e 40 (No. 2705, 16),

(oben S. 93 f.)

(nach Photographie).

fol. 56a.

הימים^ו סדר פייסים. להגיש עושים. ועת ברק
נוהג דם ממרסים. ועל פרו ידו ישים^ו סיח שיר
וזמר. יענה לשמור. בערו תחילה גומר. ווידוי יען
באומר^ו וכך היה אומר
5 עמס וטבל. לבוש פו הובל. פן ינובל וכוזר יתאבל ע
עינו בדמעה. שמא טעה. מתיירא משבועה. ופרחים
מכים באצבע בכל שעה^ו פירחי כהונה יעשו נכונה
בערו ובעד ביתו לכוונה. מקריבים בראשונה^ו פנה
לפרווה וקירש. ולבש בגדי הקודש. שעיר לשם חי
10 קירש. ושעיר לעזאזל עונות להרש^ו
צפון מזבח יטהר. ולא יאחר. איוה לשחיטה בחר
בעד יחבר^ו צקן לחישתו. יביע ברחישתו. מתורה
בשחיטתו בערו ובעד ביתו. וכך היה אומר
ובני אהרן ע קירש ידיו ורגליו. בכפרו
15 בעד רגליו. ולבש בגדי כילוליו. ולשלה שעיר
מאיליו^ו קרא להעמיד תמידם. פני אל מעודם
לטבול ולענות ייחודם. עד יעבור פחדם^ו רץ ולבש
שמונה. להעביר כתמי שושנה. ולהעמידם באמונה
פני אל לא שנה^ו רחש יביע לשוכן מעונה. אנא

1 Joma II 1—3. 2 III 1. 4. 3 III 8. 5 Gegen Lev.
16, 4. 7 Geht auf I 5. 7 zurück. 9 III 6. 11 ff. III 9 ff.
14 ff. gegen alle Vorschriften.

56 b.

שא נא. מתפלל סלח נא. בעד אום אני ישינה.
וכך היה אומר. עוֹשׁ שב פני קדושים. והפיל
רוב רחשים. ולבש בגדיו המקודשים. ושטף עשרה
קידושים⁹ שיר המעלות. פֶּן פני צור לחלות. בצאתו
בגדולות. כהושלים חמש טבילות¹⁰ חקפו חמימים
לאפרו אדומים. והקטיר סמים. ונירות החמים¹¹
תכלית מלאכה. סדר כתורה וכהלכה. ועמד במערכה
כיצא בשלום ובברכה אשרי העם
וכך היתה תפילתו של כהן גדול בצאתו בשלום
מן הקודש. יהי רצון מלפניך וגי ועל אנשי השרון
אמת מה נהדר היה כהן גדול
כאוהל נטוע מפי הגבורה. היה כהן בצאתו מן הק' לכפרה
ועתה לי אני ומה יתרון לי שאני גלמודה ואין מי לטהרה
כרביד המוצהב בשבעה זהבים. ה' הדור כחשלימו מנחת קרבים
ועי לי א' ו' ית' לי שא' ואשימה וא' מגחיל חלבים
כויות מוכח מלא מורקות ה' חמוד בצפצפו ביום נאקות
ועי לי א' ו' ית' לי שא' טנופה וא' מי לנקות
כיועץ במלחמה מחיש ישועה. ה' כהן בקומו סליחה לשעשעה
ועי לי א' ו' ית' לי שא' לחוצה וא' זכות לסייעה

1 Cant. 4, 2. 2 VI 2.

ANHANG XIV.

Bodl. Ms. Heb. d 42 (2740, 8) (oben S. 97)

Mit Vokalzeichen. (nach Photographie.)

25a.

מפרישין כהן להרים. מביתו ללשנת פלהדרין. ועמו מוקני סנהדרין.
ללמדו עבודת כיסורים. ממינים תחתיו אחר. פן בפסול יאחר. לדעת
באיזה יבחר. שלא יקדים ויאחר. < מלמדים בכל יום. סידר עבודת
היום. זורק ומקטיר ליום. ומקריב ומטיב בצביון. מסרוהו זקני סגולה
ליודעי ערך תפלה. קורא בפיו להרגילה. לגמור ערך מחילה < 5
מערב כיפור משחרים. כמורחי לפניו מעבירים. אילים כבשים ופרים.
לרגלו עבודת כפורים. מסרוהו זקני בינה. אצל זקני כהונה. לעליית
אבטינס ניפנה. וקוראים לפניו בתחינה. < ממונה אתה שלוחינו וגם
שליח קהלינו. משביעים עליך אנחנו. בשם השוכן בקרבינו. מידת
קרבתך הקים. ראשון ראשון להקים. בלי לשנות חוקים. להשמר 10
ממנהג צדוקים. < מדמיעים עיין בביקושים. עת מכהן מתפרשים.
הוא דורש נדרשים. והם לפניו דורשים. מורגל היה במקרא. קורא
בדת מקרא. ואם נמנע מסיברה. קוראים לפניו ליקרה. < נואמים
לפניו קדמונים. חידות נביאים וקצינים. מפעל יושר כהנים. היו לפניו
משננים. נאמן לכן מחנן. לפני אביון חונן. דת למדו משנן. מקדם עשות 15
יבונן. כיכ כאשר עשה ביום הזה.
נגד דימוס חמה. נמנע מרוב הטעמה. שלא יבוא לתרדמה. ויזיח צורכי
חמה. נימנמו אם להטעית. פרחי לזיה להבעית. מכים באצבע אמצעית.
ישימוהו לגוי מרעית. נואמים בקול גדול. אישי כהן גדול. הפוך
בריצפה לברול. פן מטהרה תחרול. נקיות אום קנויה. כך היום תלויה 20
נצור שימור בנויה שיר המעלות לידידיה. ניהלודו רובי
קהילה. בהכרה כל הלילה. משמיעים שיר ותהילה. לאל נורא עלילה. <
נגידים חצות לאורה. כגבר עת יקרה. מהם תמלא עורה. קודם
הנץ השחרה. < נצר הממונה לשעה. בעיתים

25b.

שואל לירעה. זמן שחיטה הגיעה. שלא להוסיף ולגרועה. נהרו פני מובח
מחברון עת הזורה. שלא להמעיחם יריח. להקריב קרבן ריח <. ניבחנו
במרה . . . סות. שמורים בארבע פייסות. לשחיטה ולזריקה פסות.
ולדישון ולהקרבה מחפסות. נכונים בוריוות ונמהרים להעלות לכבש
5 איברים. ראשון ראשון להתרים. שלא יהיו מתאחרים. < נקדש ניטבל ונקדש
ארבע בתוך המקדש. בשמונה קידושים יקדש. וראשונה חוץ למקדש
ניברל לכהן ולשרת. חמש טבילות ישרת. מכיור ירחץ בַּמְסֻרֶת. הוכללו
לקידושים עשרת.
סדין שְׁלֹבֵץ פרשו. מראיתו מעם יכסו. קידש תחלה בכסו. ויריו ורגליו
10 נעשו. סחה גופו בטבילה. נירד לבית הטבילה. ועלה ונסתפג בחמלה.
ובגדי זהב אסמלה. סכס וקידש שנייה. מקיתון שלוהב עשויה.
הביאו לו בריציה. עולת חמיד העשויה. שמו לשחיטה מושרק. קרצו
ואחר מירק. קיבל רמו במורק. ועל המובח זרק. סמך למקדש
במישרים. להקטיר קטורת עתרים. ולהיטיב נירות שחרים. להגיד
15 הראש והאברים. סידר חביתים במיסך. וגם יין לנסך. מחמין חמים
במסך. לזקן ואסתנם להסך. סקרוהו לפר ולהשית. וסדין לפרוש
בראשית. מעם ניבדל להרשית. וקידש פעם שלישית. סוגל לטבול
ברחיצה. ונסתפג בעת יצא. עט לכנים בריצה. ורביעית קודש במרוצה
סגנים מפילי פיסיו. קונים פר מנכסיו. להזכיר עליו מעשיו ומעשה
20 קרוביו וגיסיו. סידרו למערבית המובח. בין האולם ולמזבח. ראשו
דרומית המתיח. וגופו צפונית השמיח. סוגב כהן במזרח. ועיניו
למערב היסרה. נוכח ארון מאורח. נתלה סיברו בצרה. נפל ידיו עליו
חיוק בסמיכה אציליו. מזכיר עקש מעליו. התודות כך בפילוליו
וכך היה אוי

ANHANG XV.

Bodl. Ms. Heb. d 41 (2714, 1) (oben S. 98).

Die oberen Zeilen, besonders in der Mitte, verwischt. (nach Photographie).

fol. 1.

ועליו ניצב. יה לחוותו סולם מוצב: יהו . . . רדים. י . . .
בכסי רום לחוות חרדים: יקרחה בע[יני נ . . .] באזניו הקשיב. יצא
מפי צדקה דבר ואין להשיב: ימיני . . . עורך. ישר
תנחך זרועי תקשרך: יצרחיך לי לעבד [בחר] תיך לי לבן ייחסתיך
5 לי בכור וששתי לרעתך כנגדו חש: יקוד אש
הומר איש ופליא חכ מש. נברה נצח. ייחת
קש לפני רוח בר. פ. בר חלק היפריץ ילדותו
בראותו קדוש עריץ: ירדים ים שלימים. יחד שנים
עשר שבמי יה והם לקהל עמים: כאראלי טוהר שלישי נז[בד]
10 כמשלשי קדש נתאב ונכבד: כרם חמד צמח שילוש סריגים.
כארוים סגויים בשושנים סוגים: כלי שרת למעון יובחרו. כנסוע
ארחם קודש עם עברו: כניחם ברית החניט עמרם. כלולים לשלוח
רם: כבולים הרריר ציר שש מאות אלף. כגי . . . וב נייער נוגש
לחלף: כרועה עדרו ניהג גאולים. ככהמה בכקעה העברים גלים:
15 כשורו כי עברו דגן שחק כילכלם. כעפר שאר בציייה האכילם:
כגשו שרי בתך ענן להר. כהחקרשו שבוע כתלמיד שם ניוהר:
כחכם עלה עיר גיבורים. כאיל שבה שבי ותמהו אבירים: כגלילי
זהב לוחות הוריד. כעשותו קרני הוד קהלו החריד: כוחו יופלא
אדרים להפיל. ככירי מלוכה להסיר ולהשפיל: כמהו צמאים
20 וכאר פתחה נביאה. כגועה פסקה כי על ידה באה:
להנחות פדויו צור בענן הילך. ליד ציר במישור אתו מהלך: ליי ציי
ליציאיו עדי עד זאת חק ברית אומו. לחסנם כהונה בקדוש מי' סי'
משרת שמו: לקריאי מועד שאולה הורדו. לבית חפשיית שבת
נגיד הפרידו: לקוחים למוות הציל הורם בעומדו. לבן מתים וחיים
25 ושם אל חמדו: למכפר חמת מלך קיים שלום ברית. לכל [קני?]
מנורה עד אחרית: לא יקרבו זר עבודתם לעבוד. להם היא [לשם?]
לחפארת ולכבוד: לנחלת צבי לא הגרלו עם סגל. למו ארון לחלק
והם לו לרגל: לגאון ולגודל ארוחות היעניקם. לחם הקרשים היות
מזון חוקם: לעת חונכם ציר לקרשם מחישו דם. לקח זכרם ותיוקן
80 עבודות לימדם: ללבוש שרד במעטי חשבין. לפתחי לן בין שרדים
יחד להרבין: להרחיץ יד ורגל בבואם לשרת. להיות עמידתם מי' לי' אבי'
כמלאכי שרת: להרצות בפועל בפילול כי זה. למלא יד שבעה לפני

fol. 1b.

יום זה: ממו[ני] שבט יפילו פור. מיד ציו עלות לעבודת כיפור:
מקדש שבוע מרב[ע יב]ל. משוש לשבת קודש מאהל יבדל:
מותקן תמורו פרה ..חר [מו]פרש פן יוספל וזה יבחר: מימי נידה
יווהו לטוהר. מולת שמן משהה כי במ יטהר: מחתך לקרוץ
5 לזרוק ולהקטיר. מ..... נירות יוסטר: מנת מוכח יא'
להקריב ראשון יגל. מנת תחלה בראש וברגל: מתי סוד
תבונה איתו חוברו. מ... סדר הם עימו דיברו: מאתמול יובא
לשער הקרים. מעשה הרגיל לו לפניו מסקידים: מען פימו א
הקשיב וריפיננו אמיץ. מפעלך בכל אלה חוק ואמיץ: מחצות יום
10 מיעטו מינו סעודה. מקרה פן ישנפו ותועכב עבודה: מגדולי מי
מטהו מיהרו לגדלו. מחבוריו מחנכו עיצו להבדילו: מקום בית
רקח רגליו הפסיעו. מלשנות חוק אותו בשם השביעו:
נולו דמעו כי לכן צרכו. נעגמו גם הם ופרשו ובכו: נכוחים פילש
הדרושים בכל הפיץ. נמוגתם בטעם אמריו יפיץ: נמצא שיכח
15 או לא בן שמוע. ניב פה המתיקו בכתב קודש להשתעשיע:
נבוני סוד שיח מלכים ירגילו. נגרו בכבוד ונפשו היגילו: ניצוחי
היכל ששו לשורר. נרודים בשבעו ומשואנם יתעורר: נוגנים
צרדה באצבע היכו. נוכח ריצפה משנוהו ובחרר הילכו: א'
נתרגשו בחצות בווי חוקים. נצירת עבודת לילה להקים: א'
20 נמהרו לשרת וטבלו כדרכם. ניצבו עטרה להקריב ערכם: ני צ'
נצבעו בפיס להשתיק מדון. נעשים כמלאכי שלום לכבוד ארון:
נועדו עוד והפיסו והצהילו פנים. נירות להישיב ולהרים דשן
מוכח פנים: ניתמנו עוד להפיס חדשים לקטרת. נול ערוגת
בושם להריח מקושרת: נעמו עוד בפיס להעלות אברים. נת'
25 [נתחי] ראש ופרד לערוך מעברים: סיפרו לו כי נוגה ברק.
[סבר] עפעפיו אחר כברק: סיבכוהו בגודל נכברים והקיפו. שרי
מטהו אותו התקיפו: סלול נגרו וישרו בהצנע לכת. סערוהו
חינכוהו כמהיר במלאכת: שמחו למשכו לבית טבילה חויץ.
סוגב כאלוף מסובל ויץ בלב גחויץ: סדין שש פרסו בינו לבין עם.
30 סומכיו הוסיפו לו גדולה והונעם: שמלות שארו פשט ומבל.
סיפג ולבש פו אשר אליו הובל: שש בלובשו שרד כלי זהב.
סוגב ורטה כמחוצבי להב: סידר עבודתו על לבו תר. ששון

ANHANG XVI.

4 Fragmente (oben S. 98).

- A: Tayl.-Schecht. Coll. H 6, No. 53.
2 Bl. Quadratschrift, der Rand bis Z. 13 abgerissen.
- B: Bodl. Ms. Heb. d 59 (2845,4), fol. 32a—33a.
Quadratschrift, stellenweise vokalisiert, vielfach verwischt, namentlich im unteren Teile.
- C: Bodl. Ms. Heb. d 41 (2714,14 b), fol. 66.
Quadratschrift, geschrieben mit genauer Beachtung des Aufbaus.
- D: Bodl. Ms. Heb. e 71 (2849,7), fol. 15a ff.
Sehr zierliche Quadratschrift.
(Alle nach Photographie).

A.

1 a.

גיבורי כוח עושה דברו [ב.]
יום בנוגה היום מיתחדשים כ.
יצר למחללו יום אש יוקדה כל היום [כ.]
בשיני לאומרי יש שיני ברא עולם
או שיני בפרשו בשיני מעשה דוק [ויהי ערב] 5
ויהי בוקר יום שיני: גיא החסוף
גורניה באסוף להעיש ולהאסוף
ונם לו בכסף ער פה תבוא ולא חוסף
לחכב בערץ גאונה בפרץ בלי לכס
בעדם פרץ ומד מארץ וכל בשל[יש עפר ארץ] 10
גור לעולם לבל יעברו גבולם גאים
התנה מצולם גוי סלולם בכפותיך להסלילם
והמים להם חומה מימינם ומשמ[אל]ם: ער (?)
בשכל מראש ועד תיכל גיא הדגין באוכל פורם
וורעי אוכל גוממל ומאכל חונן ומכלכל זרע 15
לווריע ולהם לאוכל. גיאיות להרשיא העשיב
והרשיא גידל פרי נישו לדוקקו וגושי גמר בשם (?)
פועל שלשי ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: ד.
דילק בעליונים מאורות לתחתונים דוהרים
שנים כהיצי דשיונים רתח משננים ולא 20

1b.

[. לאותות ולמועד]ים ולימים ושנים: ראות
 ום דגולים בהוום ושקולים "'
 ך. כויוום ואומר ציוום בכל הארץ
 [יצא קום] דוק הוקדר בכקשו הדר דודי
 5 לעבר וסדר דגלו הודר בצבא
 . . . [.. טרב] אונים ואמיץ כוח איש לו (sic) נעדר
 . . . קנה לו בעורי שבילו דוממו שנית
 . . . ק חבלו דוממים שלישיית להעלו
 לו בכור שורו הדר לו: דעת מודעי
 10 זמני רגעי ועיתותי שעי דיברת
 רבי . . . כן ברביעי ויהי ערב ויהי בוקר רביעי:
 השריץ מעופף והשחיץ לגופף העיט לעופף
 השרץ לרפף הרקק ציפף ממי יפף נפש היה
 ועוף יעופף: האוכל לסנופר משם חפר "'
 15 תרפף בשמי שפר מתניף עפר הוצב למספר
 ולא נספר שם רמש ואין מספר: היכין למחופשת
 מעיו עשת המשוך ליום תחבושת בחכה "'
 מאוששת חזה לזכר ברשת מיד נדרשת לא
 יבריהנו בן קשת: הסנפירים לטהור וכל יאור
 קשקשת

B.

32a

. אחריו צבאת (?)
 משמרותיהם בקבע עשרים וארבע מתנותיהם בתבע ועשרים וארבע
 מחלים שבע לדלות מטבע עפר יעקב ומספר את רובע
 מחטא ומוה ביום הוה. מיגנס אלי זה על ידי חוזה
 5 מהיר במחזה. לעשות בקץ זה. כאשר עשה ביום הוה. ככי כאשר עשה
 נוגנים בשירתם. ומשמיעים בעדתם. נשיא מכהונתם להפריש ללשכתם
 נוהג שבעה כדתם. קדם יום מחילתם. לכפר על בני ישראל מכל חטאתם
 נגדו דיע מקריאים לכל ייקר במקראים. נשואה שנייה בנישואים לעורו ממציאים
 נכונות אותו מידעים. לשחוק ולזרוק במרעים. אנשים חכמים ונכונים וידועים

10 ניהגוהו קהל אחי. ליטול ולזרוק ניהוחי. ניעמיהו בכתבי נכוחי. לרגלו בעד שבחי
 נצור לקטרת רקוחי. השביעיהו בשם חי. אשר בירו נפש כל חי.
 נדו מסיבבו בוכים ובוכה בעיצובו. נידרו שינת מסיבו צרדה בקשבנו.
 נוהם כלבו והוגה בניבו. אם יי לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו.
 נשף בחוץ יצריחו. מפסים אשר יצליחו. נאות דשן יפצחו. ויטבול ויתעלמו.
 15 נצבעים קטרת יפקחו. ומעלה אברים יפענחו. שתולים כבית י, בחצרי אינו יפריחו.
 [סמו?] כים על צדק. למורח רצים בצדק. סקור באמונה ובצדק. ברקה וריחת צדק
 סבר זכרון צדק. לעורר ללינת צדק. מי העיר ממורח צדק
 סלול לחוץ ידריסו. ולבית טבילה יפליסו. סרין בד יפרשו. ויטבול ויעלה ויתעלמו.
 לבישו יכניסו אלה הבגדים אשר יעשו
 20] ס אציליהם. שאת ככתונת שיבוציהם. עון כתנת שבטיהם
 המוניהם. חגירי אזור במתניהם
 לכפר. סוחו מעלים להיפר
 על לשון הרע מכפר. כי ביום הוה יכפר
 25 משברי לב. סלוח להיריהור הלב. ולאפודת חתולי לב.
 ולב. לחוקר כליות ולב. כי הוא יודיע תעלומות לב.
 אורה. שתי אבני אורה. עליהם שמות ברה. בשמיר מבוארה.
 קרא. מונה מספר לכוכבים. לכולם שמות יקרא.
 ראובן ושמעון
 הנייחם

32b.

עור לוי ויהודה אתם. על עקב בשתם
 עשיית חשן לעקוב. שפטי בלב עקוב. עליו שבטי יעקב וארבעה
 עולליהם בלי לרקוב. עלימו חרותים בניקוב. שם אברהם יצחק ויעקב.
 5 עוי פנים וסלונים. כתפילים שבין עיניו חנונים. עוי מצח ומגינים. בציץ ש...
 עליהם ככתב נכוחים. בפיתוחים מצויינים. שם אלהי האהים ואדני האדנים
 עץ ושאל בלמד. באורים ותומים להתלמד. עט שמונה בצמד. כמשכיל ומלמד
 עוו פניו בחמד. נדמה כשהוא עומד. כמיכאל השר הגדול העומד
 פניו קירש להורות. ושחט כתורות. סקיד אחד מחבורות. קִירָק סרין כח חרות
 פסע וריקה לורות. והקטיר תיטרות. בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות.
 10 פילש נתחים וראש. חביתים וניסוך ותירוש. פנה לפרוה לררוש. וקירש כטראש.
 פשט למבול ולגרוש. זרע אמת מלרוש. ורחץ את בשרו במים במקום קדוש.
 פגרו סיפג שם. ולקח בגדיו ולבִּשם. פסות ידיו ורגשם. עם רגליו קדשם.
 פנה וזו משם. ותבע פר הנירשם. אל המקום אשר עמד שם.
 פני פר הניקרב. הורה כלפי מערב ועמדו במורח מארב

- 15 פשע צעיר ורב. להרחיק מעם רב. כרחוק מורח ממערב.
פץ בניב משפר. רחום כעסך יוסר. פילולי לפניך יושפר. ועוני ופשעי יכופר
פשעיו בוידיו להתכפר. פנה כניגש אל הפר. וסמך ידו על ראש הפר
וכך היה אומר.
צעד לאיתון בעילוים. וכליותיו מעלוים. צדדיו שני זריוים. מפה ומפה מזורוים
20 צפרים שנים אחוים. שם מאוחוים. ומאת ערת ב' יש' י' שיש' ע'
צימד פורים וגיוז. בקלפי להחזיר. צלול עון בצוללם. וחט חרוט בכרול
ציוין לעוריאל. ועונו למעויוים אל. גורל ליי גוי' א' לע'.
צדק גורל המנוסה. בימין אם נושא. ציר סגן עמוסה. אומר ימין שא.
צץ בשמאל והתנשא. יען שמאל שא. כי כה אמר רם ונישא.
25 צק שניהם בסבירה. על שערי הבירה. צרה לרברה. חמאת לשם הגבורה.
צוק להדבירה. קשר בראשו קשורה. לשלח אותו לעואול המדברה.
ציעד הליכתו. אל פר סמיכתו. צקון לחישתו. לבני אהרן ברחישתו.
צעק בהתודותו. פשעי שבטו ומרירתו וכפר בעדו ובעד ב'.

פר הנקרב הורה כלפי מערב C 14. פנה לפרות לפרוש וקידש עוד C 66 a 10.
ועוני וחטאי C; משופר C 16. צעיר עם רב C 15. פניו וגם הוא למערב . . .
C: 66 b; גורל C 22. מעולוים C 19. וכך היה או' אנא השם ע' פ' C 18. פתח כניגש C 17.
השמאלי יען C 24. המנושא C 23.

33a.

וכך היה אומר

- קרצו ומורק הגיש. ודמו לחוכו ריגש. קרא ואותו סיגש. ומירסו בריגש.
קידם ולא התיאש. אל מוכח האש. ולקח מלא המחטה גחלי אש.
קודחת וההסקה. ברובד הורקה. קידמו לו בחוקה. כף ומגים בחוקה.
5 קח מנה שחוקה. כמו הותקה. ומלא חפניו קטרת סמים רקח.
קטרת לקח. ועל וגם כף רוקח. קילעו בשמאל רקח. ובימין מחתה קח.
קידם היכל להרקח. כהוקח ופקח. ישמע חנם ויוסף לקח.
קפץ מדרך גנבה. ולבין לפרוכת בא. קל והשמיל נתיבה. אל ארון משיבה.
קדם לשם הוכבא. בחביון עזו הנחבא. אל נערץ כסוד קדושים רבא.
10 קטרת להתמיר הקדם. בשתיית מקדם. קנוע צאן אדם. ערך ויצא לוועדם
קיצר תחן מלהפחידם. על שייגגם ועל מירדם. וימצאו בני אהרן אליו
את הרם
רץ קצין עם. לכפר פשעם. ריסם עליה פעם. ושבע היוות הפעם
רשם (?) הרם בנועם. על כן המונעם. ושחט את שעיר החמאת אש' לעם
15 רחש אומר משופר. וקיבל דמו מרם פר. רחום כעסך יוסר. ועוני יכופר
ר. . . וספר. אחת ושבע במספר. ועשה את דמו כאשר עשי לרם הפר

ו. . . . כן שבחיהכלו. ורם פר להציק כאילו וישחט לאילו לעומת אילו
ר. . . . למולו. מרם שעיר קהלו. כאשר יעשה כן יעשה לו.
רין לזבח. וחיטא את המזבח. ריבוע קרנותיו המריח. ושבע הויות הצליות.
20 רנן ורומם ושבת. לאל המשחבח. ואת הרם יצק אל יסוד המזבח.
רין אל שעיר עזאול רפאות זו להתעל. וצדק להועל
סמך והואל למגן לפני אל. והתורה עליו את כל עונות [כי י']
וכך היה אומר
שלחו משם ביר עתי הנרשם. שחוטים הגישם. והקמיר חלב אישם.
25 שורתיהם בריגשם. לחוץ לגירשם. ושרפו באש את עורתם ואת בשי וא' פרשם
שבילו עד גזירה. כמיל הילוך וכמיל חורה. שוהין כרי מיל אחרה
ויראו שהגיע לגזירה. ועל מקומות עשרה. דכאיות מנפים לבשרה
הכהנים והעם העומדים בעורה. שיבוצי' פשט וקידש בגילה.

קדם C 7. ועל כף רקח C 6. ממנו. כמו הוחקה C 5. מוסקת C 4. על C 4
19 A hier beginnt A, 2 a. 18 C. soweit C. היכל כהוקח משכיל מפוקח
שילח A 24. in B verwischt, nach A. 22. רק יחד דמי זוכיה לחיטא הט[זכיה]
דודכיות A וירעו A 27? אהחא A 26. חלבי אשם A

A.

2 a.

ובגדי עצמו תלה שימע סרר בהיחגלה ובירך
15 שמונה לסגולה שמונה לימר כלומר להסכילה על התורה
ועל העבודה והודייה ומחילה ועל המקדש ועל ישראל
ועל הכהנים ושאר התפילה: שאירו הצניע מעם ומכל
וסיפג בנועם שמונה עט והנעם וקידש כפעם בפעם
שוי יעשה מוספי עם אילו ואיל העם וכפר בערו ובעד העם

17 beginnt D. שאר

D.

15a.

ששית יקדש ויטבול בקודש שלבוש
לכן יהרש ועוד יקדש מבית קודשי קודש יוציא כלי רקח
5 ויקדש ופשט את בגדי הכר אשר כבואו אל הקודש שומר
וטובל כאמור מקדש ועוטה כשימור שי ערב יגמור וסמים
עם נרות יחמור נושא ידיו ומברך לשמור משולשת בכרכות
שמור אשר ברכו יי צבאות לאמר תכלית פועל
קישוטיו יקדש כמשפטיו יפשוט כלי קישוטיו ויאסוד
10 מעטיו. זקני שבטיו ילווהו עם שליטיו וכל ישראל וזקיניו
וש' ושופטיו תמימים באותה השעה מחכים לחשועה
כי שלוחם נשעה ולא בא לפשיעה הם עומדים לשוועה
והוא פתאום לנושעה מבשר טוב משמיע ישועה

הדרוהו זקני A 10. שם נושא A 7. 5 sic! richtig in A. חכפו שם A 12.
שמע פתאום A 13.

15b.

תנה אות לנו למשליח ענו להם גם בינו לחוט של חכמים התקינו
חציו קשרתי בסלע כהיבינו וחציו בין קרניו כהתקינו אם יהיו
חמאיכם כשנים כשי' ילבינו תחתיו נפל בהרים ועצמותיו
משתברים יוהרים היו ומתפורים אברים אברים. ידעו
5 ישרים כי הואמן בדברים הולך צדקות ודובר מישרים
תולעי חמוקים כצמר מנוקים עונותיכם עלוקים במים
מצוקים ומשוד פינוקים וממעודני תפנוקים לנו אכלו
משמנים ושחו ממתקים < תם עון איומתו במילול
שפתו לשמש בתקופתו נרמה בצאתו מזה ומה תכיפתו
10 בעיטור והידור לייפותו והו כחתן יוצא מחופתו
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אהיו
וכך היתה תפילתו של כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש
ובכן יהי רצון ורחמים מלפניך יי אהינו ואהי אבותינו

16a.

שלא יצא עלינו גלות לא ביום ולא בשנה הזאת ואם גרמו עונותינו
ויצא עלינו גלות יהי גלותינו למקום של תורה ועל אנשי
השרון היה מתפלל ואומר יהי רצון ורחמים מלפניך יי אהינו
ואלהי אבוי שלא יעשו בתיהם קבריהם ואל תיפן לתפילת עוברי
5 דרכים על הגשמים ולא ליורדי ימים לבל יביאו סרה לפני המקום
יהי רצון ורחמים מלפניך . . . שתהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל
עמך ישרי שנת אסומה שנת ברכה שי' זול שי' שובע שי' גשומה ושחונה
שי' טלולה ורשונה שנה שלא יצטרכו עמך בית ישרי אילו לאילו ולא
לעם אחר כתיחך ברכה במעשה ידיהם < אמת מה
10 נהדר היה כהן גדול בצאתו בשלום מן הקודש < מה נהדר
כארו לזכרון מעביר אף וחרון כהן משרת מבני אהרן
כברוש מעוזר משובש מושור כהן משי מבני אלעזר

ANHANG XVII.

Bodl. MS. Heb. f 21 (2727, 11) fol. 64b.

(ob. S. 98).

רשות.

אהמה ואמיחה. ברוך אסוחחה. גדולה
אפציחה. דודי אשביחה. הורי
אנצחה. ואשיג רוחה. זכות וסליחה

ANHANG XVIII.

Bodl. MS. Heb. d 41 (2714) fol. 8b.

(ob. S. 99).

בריות עולם.

אמון שיעשעחה. תחילה להשית. עד לא אימצתה מעשה בראשית.
עד לא הכל גלוי לך הכל < בחוכמה חקקה. מיפעלות רשומות.
עד לא בנים ניקבו אלה שמות. עד לא עולם אתה מעולם. גבהי
מרומים. בחוכה לבקרה. עד לא גיאה דיבר ויקרא. עיל היב גיל הכי
דיקרוקי כל. בעצתה חיבר. עיל דרש קרא וידבר. עיל עיו אית מעי
הכין ופעל. בקיו מחוברים. עיל הפריש באלה הדברים. עיל הכיג לך הכי
וציוה ויעמוד כל. במאמרו לשוע. עיל ואחרי נאמן עמד יהושע. עיל עיא
זאת היתה בינת מבטים. עיל זקנים ושפוט השופטים. עיל עיו אתי מעי
חוכמה היתה. או מיסומו אל. עיל חפץ עמידת משה ושמואל. עיל עיו אתי מי
שעם וחוכמה. מייטה נימלכים. עיל טיכס ממשלה מלכים. עיל הכי גיל ה'
יום יום משחקת. לפניו שעויה. עיל יקר נבואת חוון ישעיה. עיל עיו אית מי
כולל עולם. בסוד ענוותי. עיל כתב ספר ענתותי. עיל הכי גיל הכי
ליבראות הכל. גור האל. עיל להיכל הובל יחזקאל. עיל עיו אתי מי
בון מאו. קבע במרומים. עיל מלאו שנים עשר נביאים. עיל היב גי ליה

- 15 מגיד מראשית. חזון מיתנבאים. ע"ל ניכתב בדברי הימים. ע"ל עולם א' מ'
סוף והכין. להכות אילים. ע"ל סופר ספר תלים. ע"ל הכ' גיל ה'
ענניו פרשו. סביביו עיוזב. ע"ל עוסה וניתרפה איוב. ע"ל עיו את' מ'
פקודה מראש. בסוד החרות. ע"ל פירש מגילת רות. ע"ל היכ גיל הכ'
צפונה מקדם. אור לישרים. ע"ל צדק ידיר להביע שיר השירים. ע"ל עי'
קרא לשמים. ורם כולילת. ע"ל קרא אנהותיו וכתב קוהלת. ע"ל היכ גיל הכ'
רכב כרובים. כהעלה במחשבה. ע"ל רבתי בדר ישבה. ע"ל עיו אית' מ'
שחקים פרם. בתווך לבתר. ע"ל שבויים נושעו על ידי אסתר. ע"ל היכ
שחיה רקיע. והיעמיד עולמו. ע"ל שימע משלי שלמה. ע"ל עיו את'
תיכן כל במאמר. להודיע דיני אל. ע"ל תינסקן חם לך דניאל ע"ל הכ' גלי'
25 תיקן עולם. במאמרות גזירה. ע"ל תקף עזרה וכתב תורה. ע"ל עיו א'
חמימה מקדם. היתה מעולם. ע"ל חיכן מאז נכון עולם ע"ל ה' ג' ל' ה'
נשילת רשות. אוהילא לאל

איצב ברעד ובסחדים. אחגה צדק בקרב ידידים. אשמע ואשמיע

לשון

- למורים. ייי אים נתן לי לימורים < בעמדי לברכו או לי מעוו.
30 בטוח אני בצור מגדל עוו. בזאת במחתי כי לפניך אל יעוו. בירצוי
העמדתה להררי עוו < גשתי בתחנון על צבור עדתי. גיעייתי
יאוין מלענוש יחירתי. גושו אצל חכמי דתי. גדלו לויי אתי <
דגול תהילותיך בשנני. דברי ירצו ואל תענישני. דתך למדיני ואל
חבישני. דברתי בילשוני < הן בדתך חקתה לא תלין פעולת שכיר.
35 חחיש שכרי כעבודת שכיר. הצבתה פותה מני תעדי ואותי
תינכיר. הביש ימין וראה ואן לי מכיר < ואותי בימינך חסמוך

ANHANG XIX.

Bodl. MS. Heb. 2740, 14 (d 42) (ob. S. 99).

48 a.

בשם ה' נעשה ונצליח סדרה דכפור.

אדון נוראות אלוה נפלאות בעל גבורות נורא תהילות.	אדון נפלאותיך מי יחבונך
או מי ישנן עיצות גודלך	גדלו מלספר ועצמו מלשנך
גברו מלהגיד גאו מלהכיל.	דלויים משחק גלויים מתהום
ארוכים מארץ ורחבים מים	הוד עשייתך הדר פועלך
הליכותיך מים שבילך עוים	ומי יעצור כוח ומי יגיד חיל
ומי ישנן הגת מחשבותיך	זרת ושועל ושליש מיםהך
ומודרך והכל בידך ואיזה חנוחך	חניתך מלא מעלה הדום רגלך מטה
ומי יוכל שיח חביון עורך	מירחך אור עשייתך נוגה
זורחך כמראה קשת ואור פניך	יושב על כל מושבות ישבתה
כי כל מלואך וגם לא יכלכלוך	כבודך כערכך עורך כגודלך
כסאך כמוך ואין ידמה לך	לך אין לערוך למראך אין תבנית
לרוחך אין משקל בחכמה	מספר אין לימך וקצב אין לשנותיך
מי אל כמוך ומי אל קדמך	נורא עלילה אתה ונעלם על כל
חוקר עלילות ומבין עמוקות	סודר בליבך ויודיע סוד כל
וגולה סודו לעומדי בסדרך?	עיוור לא קדמך לעור לא נחברת
והעמדת בערך תולדות להעיוור?	פלאים מעשיך פלא עדותיך
מפורד פלילים מימך אין להפליא	צאתך כגיבור צולחך על כרוב
צורר מים בעביו צניף סדורים לך	קולך בקול מים כורם כבירים
קובץ נוולים באבק רגליך	ראש דברך אמת מוצא שפתיך יושר.
שופט ומוכיח ולא יעשה עולה	שנותינו כאין ימינו כצל עובר
אין נערוך שיר ליוצר כל בריה?	

48 b.

תנות גדולתך גדול העצה כי לערוך כל בעל העליליה
ככ' על יד נבי' גדול העצה ורב העליליה

בריות.

אלהי קדם על אדירים שכנתה. בתכונה דוק טרם היכנתה
5 גאות לבשתה ונאדרתה בהוד. דאית על כנפי רוח וגדלת מאד
המון אראלים מלהב היצבתה. וממעל ומחנה שרפים ממעל היצבתה
זוהרך עמית ונישגבתה בכסא. חיל חיות קודש ברכבך להמציא
טרם לשיכנך אימצתה שחקים. יה נערצת בריבכות משיקים
כיללחה צורחם וריקמתה דמותם. ליכרוב ליכפיר לאדם לנשר דמיתם
10 מרבכת הורך מעל ראשם היגבהחה. נווה גבותם מלא עיין היגהחה
סותם בדים גויתם תרשיש. עופפות בארבע ומקדישות בשש
פעולתם כאש והם היקדישוך בסוד. צור עד לא נימלכתה עולם ליסוד
קדושים רינה אידרוך בריבכות קודש. ריננוך מי כמוכה בקדש
שביבים כנהר מנגה נגדך משכו. לפירי שלהכות חצצים לפניך הילכו
15 תוקפך חיוו והודיות ערכו. תהילה בכנף היפציחוך ושמן ברכו
ככ' ברב' קודש' ברכו יי מלאכיו גיבורי וג' ונ' ברכו יי כל צבא'
ברכו יי כל מעשיו וכל מקומות ממ' ברכי נפשי את יי.
עד לא תיכנתה שמים בורת ואין מלברך: שחה תושיה לשערי פיקרת עד לא
עד לא רקיע הגיר מעשיך וא' מל' קניתה חכמה ונצרתה לעמוסיך עד
20 עיל צבא שמים לך משתחיים ו' מ' פליאה ודיקדוקיה בליבך מחוויים עד לא
עיל ערבות רכבתה והשמיעו סולו וא'מ' סיחקת דתאצלך ונחלילה סולסלו עד
עיל נטיתה שמים כיריעה וא' מל' מיגבהי שחק סיגבתה דיעה עד
לא מכון כסאך נכון.

49 a.

אמת מה נהדר היה כהן גדול בצאתו בשלום מן הקודש
כארו בלבנון יפה. כבחור נחמד ומופס. כגיבור בימי עלומיו.
כדבור בהרגל תעלומיו. כהדם מרובה בשרשיו. כוור מעוד
בתורשיו. כוהר עצם הרקיע. כחמה מבהיק ברקיע'. כטיעת
5 נטע על יבלי מים. כיציאת כסיל וכימה בשמים. כנוכב הנוגה
זרחו להאיר. כלבנה במלאחו מאיר. כמלך מכורבל במעיל בוץ
כנגיד בצבאו רבוץ. כסוס מוכן ליום מלחמה. כעץ שתול על פלגי
אדמה. כפקיד מנהיג צבא בלכתו. כציר נאמן במלאכתו. כקומת
חמרה המתנופסת. כריענון ריה נוסת. כשושן עומק בפריחתו.

- 10 כתקף אור בורחתו. ככ' על יד נב' תורת אמ' ~ כל אלה
 בהיות היכל על יסודותיו בהיות אורים ותומים על ליבו
 ב' תענוג הארץ נתן חלבו בגדי שרר למטעי ציר שפע ברכות
 שובע לכל יציר גליפת אבנים על כתיפיו בנועם. ריה המגדים יפסקו
 טעם דיקרוק גבלות זהב' קרושים לו לו דיבק באהב. ביה
 15 יער הלכנון על נווהו. מלך היה נצב בעדת מחנהו. כבודה בת מלך
 פנימה בשמחה. לא תווכר עוון ביום שליחה ומקדש הקודש
 על מכונותיו כהן גדול היה משרת דורו ראו ושמחו אשרי עין
 ראתה כל אלה הלא למשמע אוון דאבה נפשנו אשרי עיין
 ר' ארון הקודש בני אהרן משרתים במקדש הקודש ה' ל' א' ד' נ'
 20 א' גודל עשרה כיורות דבוקות בעשר מנורות ה' ההכל בשלותו
 ואורכו ואוכו ועליתו זורקי דם ביום הכיפורים חט נפש בו
 מכפרים טוהר בית השולחן יופי סידור פנים עליו מבוחן קורא
 בחול אנה השם רואים כל העם מפיו יוצא השם שבה גדול תואר
 בגדים לבוש בצאת בשלום מן הבית הגדול ה' ל' א' ד' נ' עונות
 25 אבותינו החריבו נווהו וחטאתינו האריכו קיצו עונות אבותינו
 איסלו אוהלנו החריבו בית קהלנו האריכו קיצו לבהלנו לולי יי
 שהיה לנו ע"א גידעו בית אחרון ורשאון sie ה' דביר בטוף עוון הא'
 לחשון ל' יי ע' הפכו שני מעונים ה' והיכל לפני ולפנים הא' הח'
 כמה שניסע' וינכו בית וכול ה' חרר נמגד בירח בול הא'
 80 הרי כמה אני סבול שימאו טהרת נאווה יפה ינחמני ענה?

49b.

- הארץ כבטלו עטירתו ע' כילו נווה קדשך ה' לינת
 מקדשך ה' למצער ירושלי' הר קדשך ל' ובעת ובעונה
 הזאת גלוי וידוע לפני כסא כבודיך שאין לנו לא
 תאב לשכת כהן בה להפנות ל' שמוש משמרות
 5 לחלק מנוח ל' רצוי וריקת ערך קרבנות ל' קטורת ול' דם
 ונרות לבעות ל' צנעי עגולה משרת להחכים ל' פר וזבחים
 ולא מחנכים ל' עטורי שבט יד ציר תומכים ל' שרי כהונה
 משביעים ובוכים ל' נעימים צרדה להפיג שינה ל' מהר
 טבילה ומלבוש שמונה ל' להגיש חמיד שחר בריגשה
 10 לא כבוד פרווה לטבילת אחת בשנה ל' ייצוב פר בין מובח
 ואולם ל' מיכוס שעירים ובקלפי גורלם ל' חיבור סגן
 וראש בית אב להרים קולם ל' זימון קף ומחחה במערכת לו
 ל' וריקת ארון בית הפרוכת ל' המגים וכיסיו . . .
 ל' דם פר ושעייר והוייה למשמרת ל' גיורה למש?

- 15 מכפרת בחמש טבילות מרחץ בשרו ל' בכגדי בר מ..
 שאירו ל' אחד עשר קדושות לטהרו ל' איש עיתי סליחה
 לבשרו ומאז חסרנו כל אלה תלאה וראש
 מצאתנו שואה ומשואה שטפונו רוש שבענו במרד
 חלק קשור פיריינו עורק צרה בכל מצעדנו פ על ומ?
 20 בידנו עינינו מכעם כלו שונאינו דגננו ואכלו ניתן הכל לצרי
 עיין מעשנו ואנו כאיין לבהלה נחשבה ילדותנו כב...
 עבודתנו יגיעת כפינו לורים מרודים אנו ונגורים
 חמדת עיננו לשמה זלעפה ופחד לשמה והועד?? שלום
 כנהר הוביש תירוש אומלל יצהר דרכינו אין בה הצלחה
 25 גלה משובש וערבה שמחה בטל הגיל והפסק השרון
 א מרוב עם הארץ

50a.

- וכהן מטה דמות גויתן משובצת כמין תרשיש
 כהן מעלה הוד פניו כלפידי אש
 וכהן מטה ועיניו מבהיקות ככוכבי אש
 כהן מעלה זרועותיו ומרגלותיו נחושת
 5 וכהן מטה חוקר לעמוד על מובח הנחושת
 כהן מעלה טבוע על שמות שבעים
 וכהן מטה ישא על לבו שמות שבטים
 כהן מעלה כסותן כנפים שש שש
 וכהן מטה לבוש שמונה כגדי שש
 10 כהן מעלה מתניו חגורים ככחם אופו
 וכהן מטה נחגר באבנט כמו פז
 כהן מעלה סודר מלא חפניו גחלי אש
 וכהן מטה עורך מלא מחתה גחלי אש
 כהן מעלה פרכות שם קודש על מצחו
 15 וכהן מטה ציץ נזר הזהב על מצחו
 כהן מעלה קופץ ימינו ושמאלו לרום מציץ
 וכהן מטה רוחש ונושא ידיו למעלה מן הציץ
 כהן מעלה שוקד בפנים ונקרא שר הפנים
 וכהן מטה תארו בפנים ומסביר פנים
 20 כהן מעלה תפלה עורך אנא השם
 וכהן מטה תענית עורך ומתורה אנא השם

ANHANG XX.

Tayl. Schecht.-Coll. H 6, No. 21 (ob. S. 99).

(nach Photographie).

2a.

נטילת רשות

אקראך ותענה: בציסוף מענה: גדלך
היום אחנה: שפתי ואענה: דרשתיך בכל
לב: החוקר מה בלב: ומני הסר אבן לב:
לאדם מערכי לב: זה בכוח החליפי: חלציני 5
מכל דופי: טעות אל יהי בפי: יהיו לרצון אמרי
פי: ידעיני דרכיך: בפצחי להמליכיך: לעמוד
לברכך: הוריני יי דרכיך: מלך אל תאניחי:
נצריני מכל דחי. סלח לעוני ושמחי: אשפך
לפניו שיחי: עמדתי לשנן אמריך: פני ארון 10
להאמריך: צפצפתי פה לשחריך: לא אשכח דבריך
סיקוריך: קרבתי פני מבטן גוחי: רגן ארנן וירוח לי
ישר מישר סילול ארחי: יערב עליו סיחי
תוריני תורתך: תלמדיני דתותך: תחכמיני אורחותך

2 b.

הט לבי לחורתיך ככ' בר' קדשך: הט לבי
אל עידותיך ואל אל בצע וכ' יהי לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי
אוהילה לאל אחלה פניו
5 אשאלה ממנו מענה לשון אשר בקהל עם
אשירה עוון אביעה רננות בעד מפעליו
ככ' לאדם מערכי לב ומי'י ונ' טוב אתה ומטיב.

סדרא

אתה כוננת עולם ברב חסד: ובו
10 יתנהג עד קץ ימים: אשר לא ימוט מעוון
יצורים ויומער. מכובד פשע חטאים אדמה

INDEX.

A. Dichter.

<p>Abraham Ibn Esra, 61. 65. 69. 71.
90. 93 f.</p> <p>Eleasar ha-Kalir, 65f. 70. 75. 81f. 119ff.</p> <p>Hai Gaon, 88. 132 ff.</p> <p>Isaak Ibn Gajjat, 61. 64. 65. 91 f.</p> <p>Jehuda ha-Levi, 69. 71. 93.</p> <p>Jochanan Cohen, 84 f.</p> <p>Jose ben Jose, 62. 70. 71. 75. 77. 81.
85. 118.</p> <p>Joseph Ibn Abitur, 64. 71. 88 f.</p> | <p>Luzzatto S. D., 65. 94 f.</p> <p>Meschullam ben Kalonymos, 63. 85 ff.
126 ff.</p> <p>Moses Ibn Esra, 59. 61. 64f. 69. 71. 92f.</p> <p>Neḥama, 95. 154 f.</p> <p>Petrus?, 71. 74.</p> <p>Saadja Gaon, 64. 71. 82 ff. 122 ff.</p> <p>Salomo ha-Babli, 61. 75. 87 f.</p> <p>Salomon Ibn Gabirol, 62. 64. 65. 69.
71. 75. 89. 136 ff.</p> |
|---|--|

B. Poesieen.

'Abodas	Prologe
<p>אאורה גבורה 98. 176 ff.</p> <p>אדרת תלבושת 87.</p> <p>אזכיר גבורות 75. 78. 80. 98.</p> <p>אזכר סלה 84.</p> <p>אל אל אשא דעי 91.</p> <p>אל אלהי אבותיכם 92.</p> <p>אלהים אל כך יצדקו 88.</p> <p>אלהים יה מקדם 83.</p> <p>אמוני לבב הבינו 93.</p> <p>אמיץ כח 85.</p> <p>אספר גדולות 81 ff. 118.</p> <p>אצחציה דבר גבורות 82. 121.</p> <p>אצלצל 82.</p> <p>אשוחח נפלאותיך צור 86. 126 ff.</p> <p>אתה כוננת עולם מראש 59 ff. 63 ff. 71 ff.
75. 77. 79.</p> <p>אתה כוננת עולם ברוב חסד 79 f. 84. 85.</p> <p>אתן תהלה 74. 95. 157 ff.</p> <p>באדני יצדקו ויודוהו 82.</p> <p>לפני יום העשור 94.</p> <p>שבעת ימים 57. 76. 102 ff.</p>	אבואה ברשיון מחוללי 88. אדברה וירוח לי 99. אדון נוראות 99. 185. אדפוק בצהרים פתח 82. 119 ff. אהמה ואסיהה 99. 183. אוהילה לאל 75. אזכיר[ה] סדר עבודה 93. אמיף ארש מלולי 86. איצב ברעד ובפחדים 99. 184. אכון להלות פניך 91. אלהי קדם 99. 185. אמון שישעתה 99. 183. אערוך מדברי דתי 92. אקראך ותענה 99. 189. ארוממך חזקי וחלקי 89. אשפוך סיה מילולי 95. 156. אתה בראת 77. 114. באור דברי נכוחות 84. ברוך אתה לנצח 94. אתן תהלה 71. 75. 99.